

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Informace

Soudní dvůr

SOUDNÍ DVŮR

2005/C 182/01	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-301/02 P: Carmine Salvatore Tralli proti Evropské centrální bance (Opravný prostředek — Zaměstnanci Evropské centrální banky — Přijetí zaměstnance — Prodloužení zkušební doby — Propuštění během zkušební doby)	1
2005/C 182/02	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-394/02: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/38/EHS — Veřejné zakázky v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací — Zakázka týkající se výroby systému pásových přepravníků pro tepelnou elektrárnu Megalopolis — Nedostatek zveřejnění vyhlášení — Technické důvody — Události, které zadavatelé nemohli předvídat — Důvody krajní naléhavosti)	1
2005/C 182/03	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. května 2005 ve věci C-438/02: Stockholms tingsrätt proti Kristeru Hannerovi (Články 28, 31, 43 ES a čl. 86 odst. 2 ES — Uvádění léčiv na trh — Podnikání maloobchodníků — Státní monopol na maloobchodní prodej léčiv — Podnik pověřený službou obecného hospodářského zájmu)	2
2005/C 182/04	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. června 2005 ve věci C-17/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het bedrijfsleven): Vereniging voor Energie, Milieu en Water a další proti Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie (Vnitřní trh s elektřinou — Přednostní přístup do přeshraniční energetické přenosové soustavy — Podnik dříve pověřený provozem služeb v obecném hospodářském zájmu — Dlouhodobé smlouvy existující před liberalizací trhu — Směrnice 96/92/ES — Zásada nediskriminace — Zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty)	2
2005/C 182/05	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-20/03: (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce rechtbank van eerste aanleg te Brugge): trestní řízení proti Marcelu Burmanjerovi, Renému Alexanderu Van Der Lindenovi, Anthonymu De Jongovi (Volný pohyb zboží — Článek 28 ES — Opatření s rovnocenným účinkem — Prodej mimo provozovnu — Sjednávání předplatného periodik — Předchozí povolení)	3

2005/C 182/06	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. května 2005 ve věci C-53/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Epitropi Antagonismou): Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) a další proti GlaxoSmithKline plc a dalším (Přípustnost — Pojem vnitrostátní soud — Zneužití dominantního postavení — Odmítnutí zásobovat velkoobchodníky s farmaceutickými výrobky — Paralelní obchod) 3	3
2005/C 182/07	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-83/03: Komise Evropských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Posouzení vlivů záměru na životní prostředí — Výstavba soukromého přístavu ve Fossacesia) 4	4
2005/C 182/08	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. května 2005 ve věci C-112/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce cour d'appel de Grenoble): Sociétés financière et industrielle du Peloux proti Axa Belgium a dalším (Bruselská úmluva — Příslušnost ve věcech pojistných smluv — Ujednání o příslušnosti mezi pojistníkem a pojistitelem, kteří mají bydliště nebo sídlo ve stejném smluvním státě — Dovolatelnost ustanovení o založení příslušnosti vůči pojištěnému, který toto ustanovení neschválil — Pojištěný s bydlištěm nebo sídlem v jiném smluvním státě) 4	4
2005/C 182/09	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-136/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof): Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a I. Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg (Volný pohyb osob — Veřejný pořádek — Směrnice 64/221/EHS — Články 8 a 9 — Zákaz pobytu a rozhodnutí o vyhoštění odůvodněné trestnými činy — Soudní žaloba týkající se pouze zákonnosti opatření, kterým je ukončen pobyt zúčastněné osoby — Neexistence odkladného účinku uvedené žaloby — Právo zúčastněné osoby na uplatnění důvodů ohledně vhodnosti u orgánu, který vydává stanovisko — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Článek 6 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 rozhodnutí rady přidružení č. 1/80) 5	5
2005/C 182/10	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-212/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice (Nesplnění povinnosti státem — Opatření s rovnocenným účinkem — Řízení o předchozím povolení osobních dovozů léčivých přípravků — Humánní léčivé přípravky — Homeopatické léčivé přípravky) 5	5
2005/C 182/11	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. května 2005 ve věci C-244/03: Francouzská republika proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie (Kosmetické prostředky — Zkoušky na zvířatech — Směrnice 2003/15/ES — Částečné zrušení — Článek 1 bod 2 — Neoddělitelnost — Nepřípustnost) 6	6
2005/C 182/12	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-266/03: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství (Nesplnění povinnosti státem — Sjednávání, uzavírání, ratifikace a uvádění v platnost dvoustranných dohod členským státem — Přeprava zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách — Vnější pravomoc Společenství — Článek 10 ES — Nařízení (EHS) č. 3921/91 a (ES) č. 1356/96) 6	6
2005/C 182/13	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. května 2005 ve věci C-278/03: Komise Evropských společenství proti Italské republice (Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb pracovníků — Výběrové řízení na přijetí pedagogického personálu do zaměstnání ve veřejných italských školách — Nezohlednění nebo nedostatečné zohlednění profesní zkušenosti získané v jiném členském státě — Článek 39 ES — Článek 3 nařízení (EHS) č. 1612/68) 7	7
2005/C 182/14	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-283/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van beroep voor het bedrijfsleven): A. H. Kuipers proti Productschap Zuivel (Společná organizace trhu — Mléko a mléčné výrobky — Nařízení (EHS) č. 804/68 — Vnitrostátní právní úprava, podle které mlékárny uplatňují sračky z ceny, kterou mají zaplatit chovatelům mléčného skotu, nebo jim vyplácejí příplatky podle jakosti dodaného mléka — Neslučitelnost) 7	7

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 182/15	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 12. května 2005 ve věci C-315/03: Komise Evropských společenství proti Huhtamäki Dourdan SA (Rozhodčí doložka — Navrácení zálohy vyplacené v rámci plnění smlouvy o vědecké činnosti — Neodůvodněnost části výdajů)	8
2005/C 182/16	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-332/03: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (Nesplnění povinnosti státem — Rybolov — Zachování a řízení zdrojů — Nařízení (EHS) č. 3760/92 a č. 2847/93 — Kontrolní opatření pro rybolovné činnosti)	8
2005/C 182/17	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. května 2005 ve věci C-347/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Regione autonome Friuli-Venezia Giulia a Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Vnější vztahy — Dohoda ES–Maďarsko o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín — Ochrana označení některých vín pocházejících z Maďarska ve Společenství — Zeměpisné označení „Tokaj“ — Výměna dopisů — Možnost užívat pojem „Tocai“ ve výrazu „Tocai friulano“ nebo „Tocai italico“ pro označování a obchodní úpravu některých italských vín, zvláště jakostních vín stanovené oblasti („jakostní vína s. o.“), v průběhu přechodného období, které končí dne 31. března 2007 — Vyloučení této možnosti po uplynutí přechodného období — Platnost — Právní základ — Článek 133 ES — Zásady mezinárodního práva týkající se smluv — Články 22 až 24 dohody TRIPS — Ochrana základních práv — Právo vlastnit majetek)	9
2005/C 182/18	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-409/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Vývozní náhrady — Hovězí a telecí maso — Zvláštní nutná porážka — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Článek 13 — Řádná a uspokojivá obchodní jakost — Obchodovatelná povaha za obvyklých podmínek)	10
2005/C 182/19	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. května 2005 ve věci C-415/03: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Státní podpory — Povinnost navrácení — Absolutní nemožnost provedení — Neexistence)	10
2005/C 182/20	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. května 2005 ve věci C-444/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin): Meta Fackler KG proti Bundesrepublik Deutschland (Humánní léčivé přípravky — Homeopatické léčivé přípravky — Vnitrostátní ustanovení, jež vylučuje léčivý přípravek složený ze známých homeopatických látek ze zvláštního zjednodušeného registračního postupu, pokud jeho používání jako homeopatického léčivého přípravku není obecně známo)	11
2005/C 182/21	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. května 2005 ve věci C-452/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division): RAL (Channel Islands) Ltd, a další proti Commissioners of Customs & Excise (DPH — Šestá směrnice — Článek 9 odst. 1 a 2 — Herní automaty — Zábavní nebo podobné činnosti — Poskytovatel služeb usazený mimo území Společenství — Určení místa poskytování služeb)	11
2005/C 182/22	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-478/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce House of Lords): Celtec Ltd proti Johnu Astleymu a dalším (Směrnice 77/187/EHS — Článek 3 odst. 1 — Zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniku — Práva a povinnosti, které pro převodce vyplývají z pracovní smlouvy nebo pracovního poměru platných ke dni převodu — Pojem „den převodu“)	12

2005/C 182/23	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-498/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, London): Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise (Šestá směrnice o DPH — Článek 13 A odst. 1 písm. g) a h) — Plnění osvobozená od daně — Plnění úzce související se sociální péčí a sociálním zabezpečením — Plnění úzce související s ochranou dětí a mládeže — Plnění poskytovaná jinými než veřejnoprávními subjekty, které dotýčný členský stát uznává za subjekty sociální povahy — Soukromá zisková organizace — Pojem sociální povaha) 12	12
2005/C 182/24	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-536/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo): António Jorge L ^{da} proti Fazenda Pública (DPH — Článek 19 šesté směrnice o DPH — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Činnost v oblasti nemovitostí — Zboží a služby používané zároveň pro zdanitelná plnění a pro plnění osvobozená od daně — Poměrný odpočet daně) 13	13
2005/C 182/25	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 7. června 2005 ve věci C-543/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Innsbruck): Christine Dodl, Petra Oberhollenzer proti Tiroler Gebietskrankenkasse (Nařízení (EHS) č. 1408/71 a č. 574/72 — Rodinné dávky — Přírůstek na výchovu — Nárok na dávky stejného druhu v členském státě zaměstnání a v členském státě bydliště) 13	13
2005/C 182/26	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-15/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesvergabeamt): Koppensteiner GmbH proti Bundesimmobiliengesellschaft mbH (Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Rozhodnutí o zrušení vyhlášení veřejné zakázky po otevření nabídek — Soudní přezkum — Působnost — Zásada efektivit) 14	14
2005/C 182/27	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-43/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): Finanzamt Arnsberg proti Stadt Sundern (Šestá směrnice o DPH — Článek 25 — Společný režim daňového paušálu pro zemědělce — Pronájem honebních pozemků v rámci obecního lesnického podniku — Pojem zemědělské služby) 14	14
2005/C 182/28	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-68/04: Komise Evropských společenství proti Řecké republice (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/81/ES — Látky znečišťující ovzduší — Národní emisní stropy) 15	15
2005/C 182/29	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-77/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation): Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne a další proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (Bruselská úmluva — Žádost o výklad čl. 6 bodu 2 a ustanovení oddílu 3 hlavy II — Příslušnost ve věcech pojištění — Žaloba o ručení nebo návrh na vstoupení dalšího účastníka podané mezi pojistiteli — Příklad vícenásobného pojištění) 15	15
2005/C 182/30	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-89/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State): Mediakabel BV proti Commissariaat voor de Media (Směrnice 89/552/EHS — Článek 1 písm. a) — Služby televizního vysílání — Rozsah působnosti — Směrnice 98/34/ES — Článek 1 bod 2 — Služby informační společnosti — Rozsah působnosti) 16	16
2005/C 182/31	Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-249/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau): José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) (Články 48 a 52 Smlouvy o ES (nyní po změně články 39 ES a 43 ES) — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Samostatně výdělečně činné osoby vykonávající samostatně výdělečnou činnost na území dvou členských států, které mají bydliště v jednom z nich — Požadavek snižujícího příspěvku — Základ pro výpočet) 17	17

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 182/32	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-287/04: Komise Evropských společenství proti Švédskému království (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/104/ES — Úprava pracovní doby — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 17	17
2005/C 182/33	Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. června 2005 ve věci C-454/04: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/55/ES — Dočasná ochrana v případě hromadného přílivu vysídlených osob — Neprovedení ve stanovené lhůtě) 18	18
2005/C 182/34	Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. února 2005 ve věci C-260/02 P: Michael Becker proti Účetnímu dvoru Evropských společenství (Opravný prostředek — Úředníci — Invalidní důchod — Návrh na zahájení řízení o invaliditě během pracovního volna z osobních důvodů — Částečně zjevně nepřipustný a částečně zjevně neopodstatněný opravný prostředek) 18	18
2005/C 182/35	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. května 2005 ve věci C-297/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof): Sozialhilfeverband Rohrbach proti Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund („Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Směrnice 2001/23/ES — Převod podniků — Možnost uplatnění směrnice vůči jednotlivci — Výhrada pracovníka vůči převodu jeho smlouvy na nabyvatele“) 19	19
2005/C 182/36	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 15. března 2005 ve věci C-553/03 P: Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters proti Komisi Evropských společenství, Řecké republice (Opravný prostředek — Státní podpory — Žaloba na neplatnost — Článek 119 jednacího řádu) 19	19
2005/C 182/37	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. dubna 2005 ve věci C-149/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce): Ugo Fava proti Comune di Carrara (Daň na mramor vybraná na území obce z důvodu jeho vývozu za hranice území obce — Čl. 92 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 jednacího řádu — Částečná nepřipustnost — Otázka totožná s otázkou, jakou již Soudní dvůr zodpověděl) 20	20
2005/C 182/38	Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. dubna 2005 ve věci C-160/04 P: Gustaaf Van Dyck proti Komisi Evropských společenství (Opravný prostředek — Úředníci — Seznamy služebního povýšení — Akt, kterým je oprávněný zkrácen na svém právu — Přípravné akty) 20	20
2005/C 182/39	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. března 2005 ve věci C-178/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Franz Marhold proti Spolkové zemi Bádensko-Württembersko (Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Pracovníci — Státní zaměstnanci zaměstnavatele ve vnitrostátním veřejném sektoru — Univerzitní profesor — Poskytnutí zvláštní roční odměny) 21	21
2005/C 182/40	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. února 2005 ve věci C-480/04: trestní řízení proti Antonellovi d'Antoniovovi (Předběžná otázka — Nepřipustnost) 21	21
2005/C 182/41	Věc C-128/05: Žaloba podaná dne 18. března 2005 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice 21	21
2005/C 182/42	Věc C-183/05: Žaloba podaná dne 22. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Irsku 22	22
2005/C 182/43	Věc C-185/05: Žaloba podaná dne 26. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice 23	23

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 182/44	Věc C-192/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Centrale Raad van Beroep ze dne 22. dubna 2005 ve věci K. Tas-Hagen a R.A. Tas proti Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad	24
2005/C 182/45	Věc C-194/05: Žaloba podaná dne 2. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	24
2005/C 182/46	Věc C-195/05: Žaloba podaná dne 2. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	25
2005/C 182/47	Věc C-196/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht München ze dne 17. února 2005 ve věci Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg	25
2005/C 182/48	Věc C-198/05: Žaloba podaná dne 4. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	26
2005/C 182/49	Věc C-199/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Bruxelles, vydaným dne 28. dubna 2005 ve věci Evropské společenství proti Belgickému státu	26
2005/C 182/50	Věc C-201/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division ze dne 18. března 2005 ve věci The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue	27
2005/C 182/51	Věc C-203/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Special Commissioners ze dne 3. května 2005 ve věci Vodafone 2 proti Her Majesty's Revenue and Customs	29
2005/C 182/52	Věc C-205/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy ze dne 14. dubna 2005 ve věci Fabien Nemec proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est	30
2005/C 182/53	Věc C-207/05: Žaloba podaná dne 11. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	30
2005/C 182/54	Věc C-214/05 P: Opravný prostředek podaný dne 17. května 2005 Sergio Rossi SpA proti rozsudku vydanému dne 1. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-169/03, Sergio Rossi SpA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	31
2005/C 182/55	Věc C-218/05: Žaloba podaná dne 17. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	31
2005/C 182/56	Věc C-219/05: Žaloba podaná dne 18. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království	32
2005/C 182/57	Věc C-227/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bayerische Verwaltungsgericht München ze dne 4. května 2005 ve věci Daniel Halbritter proti Freistaat Bayern	32
2005/C 182/58	Věc C-230/05 P: Opravný prostředek podaný 26. května 2005 L proti rozsudku vydanému dne 9. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-254/02, L v. Komise Evropských společenství	33
2005/C 182/59	Výmaz věci C-384/03	33
2005/C 182/60	Výmaz věci C-440/03	33

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 182/61	Výmaz věci C-51/04	34
2005/C 182/62	Výmaz věci C-54/04	34
2005/C 182/63	Výmaz věci C-457/04	34
2005/C 182/64	Výmaz věci C-474/04	34
	Soud prvního stupně	
2005/C 182/65	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. května 2005 ve věci T-352/02, Creative Technology Ltd proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství PC WORKS — Starší národní obrazová ochranná známka W WORK PRO — Zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)	35
2005/C 182/66	Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. května 2005 ve věci T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SPA-FINDERS — Starší národní slovní ochranné známky SPA a LES THERMES DE SPA — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94)	35
2005/C 182/67	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. dubna 2005 ve věci T-399/03, Arnaldo Lucaccioni proti Komisi Evropských společenství (Úředníci — Nemoc z povolání — Žádost o uznání zhoršení nemoci — Výkon rozsudku Soudu — Právní kvalifikace sdělení Komise — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost)	36
2005/C 182/68	Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 28. února 2005 ve věci T-445/04, Energy Technologies ET SA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (Ochranná známka Společenství — Zastoupení advokátem — Zjevná nepřipustnost)	36
2005/C 182/69	Věc T-138/05: Žaloba podaná dne 23. března 2005 Komisí Evropských společenství proti Impetus Consultants	36
2005/C 182/70	Věc T-167/05: Žaloba podaná dne 25. dubna 2005 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Grether AG	37
2005/C 182/71	Věc T-171/05: Žaloba podaná dne 2. května 2005 Bartem Nijsem proti Účetnímu dvoru Evropských společenství	38
2005/C 182/72	Věc T-173/05: Žaloba podaná dne 27. dubna 2005 Martine Heus proti Komisi Evropských společenství	39
2005/C 182/73	Věc T-180/05: Žaloba podaná dne 28. dubna 2005 Pia Landgren proti Evropské nadaci odborného vzdělávání	39
2005/C 182/74	Věc T-184/05: Žaloba podaná dne 4. května 2005 Dypna Mc Sweeney a Pauline Armstrong proti Komisi Evropských společenství	40
2005/C 182/75	Věc T-188/05: Žaloba podaná dne 2. května 2005 Joëlem De Bry proti Komisi Evropských společenství	40
2005/C 182/76	Věc T-189/05: Žaloba podaná dne 4. května 2005 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu Usinor	40
2005/C 182/77	Věc T-191/05: Žaloba podaná dne 10. května 2005 Viviane Le Maire proti Komisi Evropských společenství	41

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2005/C 182/78	Věc T-198/05: Žaloba podaná dne 13. května 2005 Mebrom NV proti Komisi Evropských společen- ství	41
2005/C 182/79	Věc T-210/05: Žaloba podaná dne 19. května 2005 společností Nalocebar – Consultores e Serviços Lda. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	42
2005/C 182/80	Věc T-211/05: Žaloba podaná dne 26. května 2005 Italskou republikou proti Komisi Evropských společností	43
2005/C 182/81	Věc T-216/05: Žaloba podaná dne 31. května 2005 Mebrom NV proti Komisi Evropských společen- ství	44
2005/C 182/82	Věc T-218/05: Žaloba podaná dne 7. června 2005 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Bustec Ireland Limited Partnership	44
2005/C 182/83	Výmaz věci T-347/04	45
2005/C 182/84	Výmaz věci T-453/04	45
2005/C 182/85	Výmaz věci T-14/05	45
2005/C 182/86	Částečný výmaz věci T-122/05	45
II Přípravné akty		
.....		
III Oznámení		
2005/C 182/87	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 171, 9.7.2005	46

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-301/02 P: Carmine Salvatore Tralli proti
Evropské centrální bance ⁽¹⁾*(Opravný prostředek — Zaměstnanci Evropské centrální
banky — Přijetí zaměstnance — Prodloužení zkušební doby
— Propuštění během zkušební doby)*

(2005/C 182/01)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-301/02 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora, podaný dne 26. srpna 2002, **Carmine Salvatore Tralli** (advokát: N. Pflüger), druhým účastníkem řízení byla **Evropská centrální banka** (zmocněnci: V. Saintot a M. Benisch, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, advokátem), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), S. von Bahr a K. Schiemann, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Opravný prostředek se zamítá.
- 2) C. S. Trallimu se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 289, 23.11.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 2. června 2005

ve věci C-394/02: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/38/EHS —
Veřejné zakázky v odvětví vodního hospodářství, energetiky,
dopravy a telekomunikací — Zakázka týkající se výroby
systému pásových přepravníků pro tepelnou elektrárnu Mega-
lopolis — Nedostatek zveřejnění vyhlášení — Technické
důvody — Události, které zadavatelé nemohli předvídat —
Důvody krajní naléhavosti)*

(2005/C 182/02)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-394/02, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: M. Nolin a M. Konstantinidis) proti Řecké republice (zmocněnci: P. Mylonopoulos, D. Tsagkaraki a S. Chala), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 8. listopadu 2002, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič a E. Levits, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Řecká republika tím, že veřejný elektrický podnik Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy zadal zakázku týkající se výroby systému pásových přepravníků pro tepelnou elektrárnu Megalopolis ve vyjednávacím řízení bez předchozího zveřejnění vyhlášení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 93/38/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/4/ES ze dne 16. února 1998 a zvláště z jejího čl. 20 odst. 1 a článku 21.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 31. května 2005

ve věci C-438/02: *Stockholms tingsrätt* proti *Kristeru Hannerovi* (¹)

(Články 28, 31, 43 ES a čl. 86 odst. 2 ES — Uvádění léčiv na trh — Podnikání maloobchodníků — Státní monopol na maloobchodní prodej léčiv — Podnik pověřený službou obecného hospodářského zájmu)

(2005/C 182/03)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-438/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím *Stockholms tingsrätt* (Švédsko) ze dne 29. listopadu 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 4. prosince 2002, v trestním řízení proti **Kristeru Hannerovi**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann (zpravodaj), C. W. A. Timmermans a A. Rosas, předsedové senátu, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 31. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 31 odst. 1 ES brání režimu stanovícímu výlučné právo maloobchodního prodeje, upraveného podle takových podmínek, jako jsou podmínky, které charakterizují režim dotčený v původním řízení.

(¹) Úř. věst. C 31, 8.2.2003

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 7. června 2005

ve věci C-17/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *College van Beroep voor het bedrijfsleven*): *Vereniging voor Energie, Milieu en Water* a další proti *Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie* (¹)

(Vnitřní trh s elektřinou — Přednostní přístup do přeshraniční energetické přenosové soustavy — Podnik dříve pověřený provozem služeb v obecném hospodářském zájmu — Dlouhodobé smlouvy existující před liberalizací trhu — Směrnice 96/92/ES — Zásada nediskriminace — Zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty)

(2005/C 182/04)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-17/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nizozemsko) ze dne 13. listopadu 2002, došla Soudnímu dvoru dne 16. ledna 2003 v řízení mezi **Vereniging voor Energie, Milieu en Water**, **Amsterdam Power Exchange Spotmarket BV**, **Eneco NV** proti **Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie**, za přítomnosti **Nederlands Elektriciteits Administratiekantoor BV**, dříve **Samenwerkende Elektriciteits Productiebedrijven NV**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris předseda senátu, P. Jann, C. W. A. Timmermans a A. Rosas (zpravodaj), předsedové senátů, J.-P. Puissochet a R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský a U. Lohmus, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 7. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Čl. 7 odst. 5 a článek 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996, o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, se neomezuje na technické předpisy, ale musí být vykládány v tom smyslu, že se použijí na veškerou diskriminaci.
- 2) Uvedené články brání vnitrostátním opatřením, která přidělují podniku přednostně kapacitu přeshraničního přenosu elektřiny, ať už tato opatření pochází od provozovatele soustavy, nebo kontrola provozu soustavy, či zákonodárce, pokud taková opatření nejsou povolena v rámci postupu stanoveného článkem 24 směrnice 96/92.

(¹) Úř. věst. C 70, 2.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-20/03: (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *rechterbank van eerste aanleg te Brugge*): trestní řízení proti **Marcelu Burmanjerovi, Renému Alexanderu Van Der Lindenovi, Anthonymu De Jongovi** ⁽¹⁾

(Volný pohyb zboží — Článek 28 ES — Opatření s rovnocenným účinkem — Prodej mimo provozovnu — Sjednávání předplatného periodik — Předchozí povolení)

(2005/C 182/05)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-20/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím *rechterbank van eerste aanleg te Brugge* (Belgie) ze dne 17. ledna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 21. ledna 2003, v trestním řízení proti **Marcelu Burmanjerovi, Renému Alexanderu Van Der Lindenovi, Anthonymu De Jongovi**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas (zpravodaj), K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 28 ES nebrání vnitrostátnímu režimu, na základě kterého kvalifikuje členský stát prodej předplatného periodik mimo provozovnu na svém území bez předchozího povolení jako trestný čin, pokud se takový režim uplatňuje bez rozdílu podle původu daných výrobků, na všechny dotčené subjekty vykonávající svoji činnost na tomto území a dotýká-li se tento režim stejným způsobem, z právního i z faktického hlediska, uvádění na trh výrobků pocházejících z tohoto státu a výrobků pocházejících z jiných členských států.

Je na postupujícím soudu, aby ověřil, zda vzhledem k okolnostem věci v původním řízení může použití vnitrostátního práva zaručit, že se uvedený režim dotýká stejným způsobem, z právního i z faktického hlediska, uvádění na trh tuzemských výrobků a uvádění na trh výrobků pocházejících z jiných členských států, jakož i v případě, že tomu tak není, aby stanovil, zda je uvedený režim odůvodněný cílem obecného zájmu ve smyslu, který judikatura Soudního dvora tomuto pojmu přikládá a zda je tomuto cíli přiměřený.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 70, 22.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 31. května 2005

ve věci C-53/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Epitropi Antagonismou*): *Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias* (Syfait) a další proti *GlaxoSmithKline plc* a dalším ⁽¹⁾

(Přípustnost — Pojem vnitrostátní soud — Zneužití dominantního postavení — Odmítnutí zásobovat velkoobchodníky s farmaceutickými výrobky — Paralelní obchod)

(2005/C 182/06)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-53/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím *Epitropi Antagonismou* (Řecko) ze dne 22. ledna 2003 došlým Soudnímu dvoru dne 5. února 2003, v řízení mezi *Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias* (Syfait) a další, *Panellinos syllogos farmakapothikarion, Interfarm – A. Agelakos & Sia OE* a další, *K. P. Marinopoulos Anonymos Etairia emporias kai dianomis farmakeftikon proionton* a další, proti *GlaxoSmithKline plc, GlaxoSmithKline AEVE*, dříve *Glaxowellcome AEVE*, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda senátu, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a R. Silva de Lapuerta, předsedové senátů, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, N. Colneric a S. von Bahr, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 31. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Soudní dvůr Evropských společenství nemá pravomoc k odpovědi na otázku položené rozhodnutím *Epitropi Antagonismou* ze dne 22. ledna 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 26.04.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 2. června 2005

ve věci C-83/03: Komise Evropských společenství proti
Italské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 85/337/EHS — Posouzení vlivů záměru na životní prostředí — Výstavba soukromého přístavu ve Fossacesia)

(2005/C 182/07)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-83/03, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: R. Amorosi a A. Aresu) proti **Italské republice** (zmocněnec: I. M. Braguglia, ve spolupráci s M. Fiorillim, advokátem), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 26. února 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda, J.-P. Puissechet (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Italská republika tím, že region Abruzzo správně neověřil, zda záměr výstavby soukromého přístavu ve Fossacesia (Chieti), druh záměru uvedený na seznamu přílohy II směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, má povahu vyžadující zahájení řízení o posouzení jeho vlivů na životní prostředí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají na základě čl. 4 odst. 2 této směrnice.*

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.5.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. května 2005

ve věci C-112/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
cour d'appel de Grenoble): **Société financière et industrielle du Peloux** proti **Axa Belgium** a dalším ⁽¹⁾

(Bruselská úmluva — Příslušnost ve věcech pojistných smluv — Ujednání o příslušnosti mezi pojistníkem a pojistitelem, kteří mají bydliště nebo sídlo ve stejném smluvním státě — Dovolatelnost ustanovení o založení příslušnosti vůči pojištěnému, který toto ustanovení neschválil — Pojištěný s bydlištěm nebo sídlem v jiném smluvním státě)

(2005/C 182/08)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-112/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě Protokolu ze dne 3. června 1971 o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudním dvorem, podaná rozhodnutím cour d'appel de Grenoble (Francie) ze dne 20. února 2003, došlým Soudním dvorem dne 13. března 2003, v řízení **Société financière et industrielle du Peloux** proti **Axa Belgium** a dalším, **Gerling Konzern Belgique SA**, **Établissements Bernard Laiterie du Chatelard**, **Calland Réalisations SARL**, **Joseph Calland**, **Maurice Picard**, **Abeille Assurances Cie**, **Mutuelles du Mans SA**, **SMABTP**, **Axa Corporate Solutions Assurances SA**, **Zurich International France SA**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C.W.A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Küris a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: K. Stranzc, rada, vydal dne 12. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Ustanovení o založení příslušnosti sjednaného v souladu s čl. 12 bodem 3 Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění Úmluvy ze dne 9. října 1978 o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Úmluvy ze dne 25. října 1982 o přistoupení Řecké republiky, Úmluvy ze dne 26. května 1989 o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky, Úmluvy ze dne 29. listopadu 1996 o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, se nelze dovolávat vůči pojištěné osobě oprávněné z této smlouvy, která nevyjádřila výslovný souhlas s daným ustanovením a má své bydliště nebo sídlo v jiném smluvním státě, než je smluvní stát pojistníka a pojistitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.5.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 2. června 2005

ve věci C-136/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof): Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a I. Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾

(Volný pohyb osob — Veřejný pořádek — Směrnice 64/221/EHS — Články 8 a 9 — Zákaz pobytu a rozhodnutí o vyhoštění odůvodněné trestnými činy — Soudní žaloba týkající se pouze zákonnosti opatření, kterým je ukončen pobyt zúčastněné osoby — Neexistence odkladného účinku uvedené žaloby — Právo zúčastněné osoby na uplatnění důvodů ohledně vhodnosti u orgánu, který vydává stanovisko — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Článek 6 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 rozhodnutí rady přidružení č. 1/80)

(2005/C 182/09)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-136/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgesichtshof (Rakousko) ze dne 18. března 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 26. března 2003, v řízeních Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský a U. Lohmus, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 9 odst. 1 směrnice Rady 64/221/EHS ze dne 25. února 1964 o koordinaci zvláštních opatření týkajících se pohybu a pobytu cizích státních příslušníků, která byla přijata z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, na základě které nemají soudní žaloby proti rozhodnutí o vyhoštění z území tohoto členského státu přijatému vůči státnímu příslušníkovi jiného členského státu odkladný účinek a rozhodnutí o vyhoštění může být při přezkumu těchto žalob předmětem pouze posouzení zákonnosti, pokud nebyl zřízen žádný příslušný orgán ve smyslu uvedeného ustanovení.
2. Procesní záruky stanovené v člincích 8 a 9 směrnice 64/221 se uplatní na turecké státní příslušníky, jejichž právní postavení je

vymezeno články 6 nebo 7 rozhodnutí rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 135, 7.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-212/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Opatření s rovnocenným účinkem — Řízení o předchozím povolení osobních dovozů léčivých přípravků — Humánní léčivé přípravky — Homeopatické léčivé přípravky)

(2005/C 182/10)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-212/03, Komise Evropských společenství, (zmocnění: H. Støvlbæk a B. Stromsky) proti Francouzské republice (zmocnění: G. de Bergues, C. Bergeot-Nunes a R. Loosli-Surrans), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 15. května 2003, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, J. Makarczyk a J. Klučka, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Francouzská republika tím, že používá:

— řízení o předchozím povolení na osobní dovozy, ke kterým nedochází formou osobní dopravy, léčivých přípravků řádně předepsaných ve Francii a povolených na základě směrnice Rady 65/65/EHS ze dne 26. ledna 1965 o sblížování právních a správních předpisů týkajících se léčivých přípravků, ve znění směrnice Rady 93/39/EHS ze dne 14. června 1993, současně ve Francii a v členském státě, ve kterém byly zakoupeny,

— řízení o předchozím povolení na osobní dovozy, ke kterým nedochází formou osobní dopravy, homeopatických léčivých přípravků řádně předepsaných ve Francii a zaregistrovaných v členském státě na základě směrnice Rady 92/73/EHS ze dne 22. září 1992, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnic 65/65/EHS a 75/319/EHS o sblížení právních a správních předpisů týkajících se léčivých přípravků a kterou se stanoví doplňující ustanovení pro homeopatické léčivé přípravky, a

— nepřiměřené řízení o předchozím povolení na osobní dovozy, ke kterým nedochází formou osobní dopravy, léčivých přípravků řádně předepsaných ve Francii a nepovolených v tomto členském státě, avšak povolených pouze v členském státě, ve kterém byly zakoupeny,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 28 ES.

2. Francouzské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 158, 5.7.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 24. května 2005

ve věci C-244/03: Francouzská republika proti Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie (¹)

(Kosmetické prostředky — Zkoušky na zvířatech — Směrnice 2003/15/ES — Částečné zrušení — Článek 1 bod 2 — Neodělitelnost — Nepřípustnost)

(2005/C 182/11)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-244/03, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 3. června 2003, **Francouzská republika** (zmocněnci: F. Alabrune, C. Lemaire a G. de Bergues, poté G. de Bergues a J.-L. Florent a D. Petrasch) proti **Evropskému parlamentu** (zmocněnci: J.L. Rufas Quintana a M. Moore, poté M. Moore a K. Bradley) a **Radě Evropské unie** (zmocněnci: J.-P. Jacqué a M.C. Giorgi Fort), Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann a C.W.A. Timmermans, předsedové senátu, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, K. Schieman (zpravodaj), J. Makarczyk, P. Kūris, U. Löhms, E. Levits a A. Ó. Caoimh, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 24. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Francouzské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 171, 19.07.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 2. června 2005

ve věci C-266/03: Komise Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Sjednávání, uzavírání, ratifikace a uvádění v platnost dvoustranných dohod členským státem — Přeprava zboží a cestujících po vnitrozemských vodních cestách — Vnější pravomoc Společenství — Článek 10 ES — Nařízení (EHS) č. 3921/91 a (ES) č. 1356/96)

(2005/C 182/12)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-266/03, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: C. Schmidt a W. Wils) proti **Lucemburskému velkovévodství** (zmocněnec: S. Schreiner), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění smluvní povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 18. června 2003, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schieman, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Lucemburské velkovévodství tím, že sjednalo, uzavřelo, ratifikovalo a uvedlo v platnost

— dohodu mezi vládou Lucemburského velkovévodství a vládou České a Slovenské federativní republiky o přepravě po vnitrozemských vodních cestách, podepsanou v Lucemburku dne 30. prosince 1992,

— dohodu mezi vládou Lucemburského velkovévodství a vládou Rumunska o přepravě po vnitrozemských vodních cestách, podepsanou v Bukurešti dne 10. listopadu 1993 a

— dohodu mezi vládou Lucemburského velkovévodství a vládou Polské republiky o vnitrozemské vodní dopravě, podepsanou v Lucemburku dne 9. března 1994

bez spolupráce nebo dohody s Komisí, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 10 ES.

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Komise Evropských společenství a Lucemburské velkověvodství ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 200, 23.08.2003.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. května 2005

ve věci C-278/03: Komise Evropských společenství proti
Italské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb pracovníků — Výběrové řízení na přijetí pedagogického personálu do zaměstnání ve veřejných italských školách — Nezohlednění nebo nedostatečné zohlednění profesní zkušenosti získané v jiném členském státě — Článek 39 ES — Článek 3 nařízení (EHS) č. 1612/68)

(2005/C 182/13)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-278/03, **Komise Evropských společenství** (zmocněnkyně: M.-J. Jonczy) proti **Italské republice** (zmocněnec: I. M. Braguglia, ve spolupráci s G. De Bellis, avvocato dello Stato), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES podaná dne 26. června 2003, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda senátu, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 12. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Italská republika tím, že pro účely účasti státních příslušníků Společenství ve výběrových řízeních na přijetí pedagogického personálu do zaměstnání ve veřejných italských školách nezohlednila, nebo přinejmenším tím, že nezohlednila totožným způsobem profesní zkušenost získanou těmito státními příslušníky ve výukových činnostech, pokud byly tyto činnosti vykonávány na vnitrostátním území nebo byly vykonávány v jiných členských státech, porušila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 39 ES a čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.*

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-283/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
College van beroep voor het bedrijfsleven): A. H. Kuipers
proti Productschap Zuivel (¹)

(Společná organizace trhu — Mléko a mléčné výrobky — Nařízení (EHS) č. 804/68 — Vnitrostátní právní úprava, podle které mlékárny uplatňují sračky z ceny, kterou mají zaplatit chovatelům mléčného skotu, nebo jim vyplácejí příplatky podle jakosti dodaného mléka — Neslučitelnost)

(2005/C 182/14)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-283/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 27. června 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 30. června 2003, v řízení **A. H. Kuipersem** proti **Productschap Zuivel**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann předseda senátu, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (zpravodaj) a M. Ilešič, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Společný systém cen, na kterém je založena společná organizace trhu v odvětví mléka a mléčných výrobků zřízená nařízením Rady (EHS) č. 804/68 ze dne 27. června 1968 o společné organizaci trhu s mlékem a mléčnými výrobky, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1538/95 ze dne 29. června 1995, brání tomu, aby členské státy jednostranně přijaly ustanovení zasahující do mechanismu tvorby cen upravených ve stejné fázi výroby společnou organizací. To je případ úpravy dotčené v původním řízení, která bez ohledu na svůj údajný nebo zdánlivý účel, zavádí mechanismus, podle kterého:

— *jednak mlékárny musejí zadržet sračky z ceny jim dodaného mléka, pokud neodpovídá některým kritériím jakosti, a*

— jednak je takto zadržena částka v průběhu daného období všemi mlékárnami shromážděna, po případných finančních transakcích mezi mlékárnami, a to před znovurozdělením ve formě příplatků ve stejné výši vyplacených každou mlékárnou na 100 kilogramů mléka, které jim bylo dodáno v průběhu uvedeného období, pouze těm chovatelům mléčného skotu, kteří dodali mléko odpovídající uvedeným kritériím jakosti.

(¹) Úř. věst. C 213, 06.09.2003.

2. Huhtamaki Dourdan SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 6.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 12. května 2005

ve věci C-315/03: Komise Evropských společenství proti
Huhtamaki Dourdan SA (¹)

(Rozhodčí doložka — Navrácení zálohy vyplacené v rámci
plnění smlouvy o vědecké činnosti — Neodůvodněnost části
výdajů)

(2005/C 182/15)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-315/03, jejímž předmětem je žaloba na základě článku 238 ES, podaná dne 23. července 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: C. Giolito) proti **Huhtamaki Dourdan SA**, se sídlem v Dourdan (Francie), (advokáti: F. Puel a L. François-Martin), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení M. A. Borg Barthet, předseda senátu, J.-P. Puissochet (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokát: L. M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 12. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Huhtamaki Dourdan SA je uložena povinnost zaplatit Komisi Evropských společenství částku 151 533,47 EUR představující výši finanční náhrady části zálohy, která jí byla vyplacena v rámci smlouvy č. BRST-CT 98 5422, a částku 23 583,63 EUR představující úroky do data tohoto rozsudku. Je rovněž namístě uložit Huhtamaki Dourdan SA povinnost uhradit Komisi úroky ve výši 4,81 % z finanční částky zbývající k úhradě ode dne následujícího po tomto datu až do úplného zániku dluhu.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-332/03: Komise Evropských společenství proti
Portugalské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Rybolov — Zachování
a řízení zdrojů — Nařízení (EHS) č. 3760/92 a č. 2847/93 —
Kontrolní opatření pro rybolovné činnosti)

(2005/C 182/16)

(Jednací jazyk: portugalsština)

Ve věci C-332/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 29. července 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: T. van Rijn a A.-M. Alves Vieira) proti **Portugalské republice** (zmocněnci: L. Fernandes a J. Policarpo), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet (zpravodaj), S. von Bahr, J. Malenovský a U. Löhmus, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Portugalská republika tím, že pro roky rybolovu 1994 až 1995:

— nestanovila vhodné postupy pro použití kvót, které jí byly přiděleny,

— nezajistila dodržování právních předpisů Společenství v oblasti zachování zdrojů prostřednictvím dostatečné kontroly rybolovných činností a vhodnou inspekci rybářských lodí, jakož i vykládky a rejstříku úlovků,

- dočasně nezakázala rybolov vykonávaný plavidly plujícími pod její vlajkou nebo registrovanými na jejím území, když vešlo ve známost, že přidělené kvóty byly vyčerpány, a tím, že nakonec zakázala rybolov až v okamžiku, kdy byly kvóty značně překročeny,
- nezajistila skutečné fungování validačního systému sestávajícího zejména z prověřování pomocí křížových kontrol a kontroly dat prostřednictvím elektronické databáze,

nesplnila povinnosti, které pro ni v oblasti řízení a kontroly výše zmíněných rybolovných kvót týkající se let 1994, 1995 a 1996 vyplývají z čl. 9 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 3760/92 ze dne 20. prosince 1992, kterým se určuje systém Společenství pro rybolov a akvakulturu, jakož i z čl. 2, čl. 19 odst. 1 a 2 a čl. 21 odst. 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o vytvoření kontrolního systému pro společnou rybářskou politiku.

2. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
3. Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 135, 7.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. května 2005

ve věci C-347/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Regione autonome Friuli-Venezia Giulia a Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (¹)

(Vnější vztahy — Dohoda ES–Maďarsko o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín — Ochrana označení některých vín pocházejících z Maďarska ve Společenství — Zeměpisné označení „Tokaj“ — Výměna dopisů — Možnost užívat pojem „Tocai“ ve výrazu „Tocai friulano“ nebo „Tocai italico“ pro označování a obchodní úpravu některých italských vín, zvláště jakostních vín stanovené oblasti („jakostní vína s. o.“), v průběhu přechodného období, které končí dne 31. března 2007 — Vyloučení této možnosti po uplynutí přechodného období — Platnost — Právní základ — Článek 133 ES — Zásady mezinárodního práva týkající se smluv — Články 22 až 24 dohody TRIPS — Ochrana základních práv — Právo vlastnit majetek)

(2005/C 182/17)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-347/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhod-

nutím Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Itálie) ze dne 9. června 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 7. srpna 2003, v řízení **Regione autonome Friuli-Venezia Giulia a Agenzia regionale per sviluppo rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali**, za přítomnosti: **Regione Veneto**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans (zpravodaj), předseda, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 12. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Evropská dohoda o přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na straně druhé není právním základem rozhodnutí Rady 93/724/ES ze dne 23. listopadu 1993 o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín.
- 2) Článek 133 ES, uvedený v preambuli rozhodnutí 93/724, představuje náležitý právní základ pro uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín samotným Společenstvím.
- 3) Zákaz užívat název „Tocai“ v Itálii po 31. březnu 2007, který vyplývá z výměny dopisů týkající se článku 4 dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín, není v rozporu s úpravou homonymních označení podle čl. 4 odst. 5 téže dohody.
- 4) Společné prohlášení týkající se čl. 4 odst. 5 dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín nepředstavuje, když v prvním pododstavci uvádí, pokud jde o čl. 4 odst. 5 písm. a) téže dohody, že smluvní strany konstatovaly, že v době vyjednávání jim nebyl znám žádný konkrétní případ, ve kterém by se uvedená ustanovení mohla použít, zjevně chybné vylíčení skutečnosti.
- 5) Články 22 až 24 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, obsažené v příloze 1 C dohody zakládající Světovou obchodní organizaci, schválené jménem Společenství, pokud jde o věci náležející do jeho působnosti, rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994, musí být vykládány v tom smyslu, že v takovém případě jako ve věci v původním řízení, která se týká homonymie zeměpisného označení třetí země a označení shodného se jménem odrůdy révy, užívaného v obchodní úpravě některých vín ze Společenství, která jsou z této odrůdy vyráběna, nevyžadují uvedená ustanovení, aby toto označení mohlo být nadále užíváno v budoucnosti, nehledě k dvojí podmínce, že označení bylo dotyčnými výrobci užíváno po dobu alespoň deseti let před 15. dubnem 1994 nebo v dobré víře před tímto datem, a jasně označuje zemi, oblast nebo zónu původu chráněného vína, aby spotřebitel nemohl být uveden v omyl.

6) Právo vlastnit majetek nebrání tomu, aby bylo dotyčným hospodářským subjektům z autonomní oblasti Friuli-Venezia Giulia (Itálie) zakázáno užívat pojem „Tocai“ ve výrazu „Tocai friulano“ nebo „Tocai italico“ pro označování a obchodní úpravu některých italských jakostních vín stanovené oblasti po skončení přechodného období, které končí dne 31. března 2007 tak, jak vyplývá z výměny dopisů týkající se článku 4 dohody mezi Evropským společenstvím a Maďarskou republikou o vzájemné ochraně a kontrole názvů vín, připojené k dohodě, avšak není v této dohodě uvedeno.

(¹) Úř. věst. C 264, 1. 11. 2003

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-409/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof: *Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas* (¹))

(Vývozní náhrady — Hovězí a telecí maso — Zvláštní nutná porážka — Nařízení (EHS) č. 3665/87 — Článek 13 — Řádná a uspokojivá obchodní jakost — Obchodovatelná povaha za obvyklých podmínek)

(2005/C 182/18)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-409/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 15. července 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 1. října 2003, v řízení **Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, N. Colneric, K. Schiemann a E. Juhász (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 13 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, musí být vykládán v tom smyslu, že maso, splňující kritéria zdravotní nezávadnosti, jehož uvádění na trh za účelem lidské spotřeby ve Společenství je omezeno právními předpisy Společenství na místní trh z důvodu skutečnosti, že pochází z nutně poražených zvířat, nelze pokládat za maso, které má

„řádnou a uspokojivou obchodní jakost“, což je nezbytnou podmínkou poskytování vývozních náhrad.

(¹) Úř. věst. C 275, 15.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. května 2005

ve věci C-415/03: *Komise Evropských společenství proti Řecké republice* (¹)

(Státní podpory — Povinnost navrácení — Absolutní nemožnost provedení — Neexistence)

(2005/C 182/19)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-415/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě čl. 88 odst. 2 ES, podaná dne 25. září 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: D. Triantafyllou a J. Buendía Sierra) proti **Řecké republice** (zmocněnci: A. Samoni-Rantou, P. Mylonopoulos, F. Spathopoulos a P. Anestis), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C.W.A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 12. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika tím, že nepřijala v předepsané lhůtě všechna opatření nezbytná k vrácení podpor, které byly shledány protiprávními a neslučitelnými se společným trhem, s vyloučením těch, které se týkají příspěvků národnímu orgánu sociálního zabezpečení, v souladu s článkem 3 rozhodnutí Komise 2003/372/ES ze dne 11. prosince 2002 o podpoře, kterou Řecko poskytuje ve prospěch Olympic Airways, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedeného článku 3.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 289, 29.11.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 12. května 2005

ve věci C-444/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Verwaltungsgericht Berlin); Meta Fackler KG proti Bundes-
republik Deutschland ⁽¹⁾

*(Humánní léčivé přípravky — Homeopatické léčivé přípravky
— Vnitrostátní ustanovení, jež vylučuje léčivý přípravek
složený ze známých homeopatických látek ze zvláštního zjed-
nodušeného registračního postupu, pokud jeho používání jako
homeopatického léčivého přípravku není obecně známo)*

(2005/C 182/20)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-444/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Berlin (Německo) ze dne 28. srpna 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 21. října 2003, v řízení **Meta Fackler KG** proti **Bundesrepublik Deutschland**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (zpravodaj), P. Kūris a J. Klučka, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 12. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Články 14 a 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků musejí být vykládány tak, že brání vnitrostátnímu ustanovení, jež vylučuje léčivý přípravek složený z několika známých homeopatických látek ze zvláštního zjednodušeného registračního postupu, pokud jeho používání jako homeopatického léčivého přípravku není obecně známo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 21, 24.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 12. května 2005

ve věci C-452/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divi-
sion); RAL (Channel Islands) Ltd, a další proti Commis-
sioners of Customs & Excise ⁽¹⁾

*(DPH — Šestá směrnice — Článek 9 odst. 1 a 2 — Herní
automaty — Zábavní nebo podobné činnosti — Poskytovatel
služeb usazený mimo území Společenství — Určení místa
poskytování služeb)*

(2005/C 182/21)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-452/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Spojené království) ze dne 17. října 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 27. října 2003 ve sporu mezi **RAL (Channel Islands) Ltd**, **RAL Ltd**, **RAL Services Ltd**, **RAL Machines Ltd** a **Commissioners of Customs & Excise**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts (zpravodaj), N. Colneric. K. Schieman a E. Juhász, soudci, generální advokát: M. Poiras Maduro, vedoucí soudní kanceláře: K. Stranz, rada, vydal dne 12. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Poskytování služeb sestávající z umožnění veřejnosti za úplatu používat herní automaty umístěné v herních prostorách na území členského státu musí být považováno za jednu ze zábavních nebo podobných činností ve smyslu první odrážky čl. 9 odst. 2 písm. c) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, takže místem poskytování služeb je místo, kde jsou služby skutečně vykonávány.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-478/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce House of Lords): **Celtec Ltd proti Johnu Astleymu a dalším** ⁽¹⁾

(Směrnice 77/187/EHS — Článek 3 odst. 1 — Zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniku — Práva a povinnosti, které pro převodce vyplývají z pracovní smlouvy nebo pracovního poměru platných ke dni převodu — Pojem „den převodu“)

(2005/C 182/22)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-478/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím House of Lords (Spojené království) ze dne 10. listopadu 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 17. listopadu 2003, v řízení **Celtec Ltd proti Johnu Astleymu a dalším**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts (zpravodaj), N. Colneric, E. Juhász a E. Levits, soudci, generální advokát: M. Poiras Maduro, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, musí být vykládán v tom smyslu, že datum převodu ve smyslu tohoto ustanovení odpovídá datu, ke kterému přechází z převodce na nabyvatele postavení zaměstnavatele odpovědného za provoz převáděného útvaru. Toto datum je přesným okamžikem, který nemůže být odložen na jiné datum na základě vůle převodce nebo nabyvatele.
2. Pro účely použití uvedeného ustanovení jsou pracovní smlouvy a pracovní poměry platné ke dni převodu ve smyslu upřesněném výše, mezi převodcem a dotčenými zaměstnanci, považovány za převedené z převodce na nabyvatele k uvedenému datu bez ohledu na podmínky dohodnuté v tomto ohledu mezi posledně uvedenými.

(¹) Úř. věst. C 21, 24.01.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-498/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, London): **Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾

(Šestá směrnice o DPH — Článek 13 A odst. 1 písm. g) a h) — Plnění osvobozená od daně — Plnění úzce související se sociální péčí a sociálním zabezpečením — Plnění úzce související s ochranou dětí a mládeže — Plnění poskytovaná jinými než veřejnoprávními subjekty, které dotyčný členský stát uznává za subjekty sociální povahy — Soukromá zisková organizace — Pojem sociální povaha)

(2005/C 182/23)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-498/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené království) ze dne 10. června 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 26. listopadu 2003, v řízení **Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise**, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský a A. Ó Caoimh (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Výraz „charitable“ vyskytující se v anglické verzi čl. 13 A odst. 1 písm. g) a h) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně představuje autonomní pojem práva Společenství, který je třeba vykládat s přihlédnutím ke všem jazykovým verzím uvedené směrnice.
- 2) Pojem „subjekty, které dotyčný členský stát uznává za subjekty sociální povahy“, uvedený v čl. 13 A odst. 1 písm. g) a h) šesté směrnice 77/388 nevylučuje soukromé ziskové organizace.

3) Přísluší vnitrostátnímu soudu určit s přihlédnutím zejména k zásadě rovného zacházení a zásadě daňové neutrality a při zohlednění obsahu dotčených poskytování služeb, jakož i podmínek jejich výkonu, zda uznání soukromé ziskové organizace, která tudíž nemá status „charity“ podle vnitrostátního práva, jako subjektu sociální povahy pro účely osvobození od daně podle čl. 13 A odst. 1 písm. g) a h) šesté směrnice 77/388, překračuje posuzovací pravomoc přiznanou těmito ustanoveními členským státům pro účely takového uznání.

(¹) Úř. věst. C 21, 24.1.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-536/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo): **António Jorge L^{da} proti Fazenda Pública** (¹)

(DPH — Článek 19 šesté směrnice o DPH — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Činnost v oblasti nemovitostí — Zboží a služby používané zároveň pro zdanitelná plnění a pro plnění osvobozená od daně — Poměrný odpočet daně)

(2005/C 182/24)

(Jednací jazyk: portugalská)

Ve věci C-536/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) ze dne 26. listopadu 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 22. prosince 2003, v řízení **António Jorge L^{da} proti Fazenda Pública**, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), J. Makarczyk, P. Küris a G. Arestis, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 19 směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně – , brání tomu, aby hodnota probíhajících prací prováděných osobou povinnou k dani při výkonu činnosti v oblasti stavebnictví byla zahrnuta do jmenovatele zlomku pro výpočet odpočitatelného podílu, pokud tato hodnota neodpovídá převodům zboží nebo poskytování

služeb, které již provedla nebo které jsou spojeny s vyúčtováním prací nebo převzetím zálohy.

(¹) Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 7. června 2005

ve věci C-543/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Innsbruck): **Christine Dodl, Petra Oberhollenzer proti Tiroler Gebietskrankenkasse** (¹)

(Nařízení (EHS) č. 1408/71 a č. 574/72 — Rodinné dávky — Přídavek na výchovu — Nárok na dávky stejného druhu v členském státě zaměstnání a v členském státě bydliště)

(2005/C 182/25)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-543/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Oberlandesgericht Innsbruck (Rakousko) ze dne 16. prosince 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 29. prosince 2003, v řízení **Christine Dodl, Petra Oberhollenzer proti Tiroler Gebietskrankenkasse**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans a A. Rosas, předsedové senátů, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, K. Schiemann (zpravodaj), J. Makarczyk, P. Küris, E. Juhász, U. Lohmus, E. Levits a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 7. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Osoba je „zaměstnanou osobou nebo osobou samostatně výdělečně činnou“ ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001 ze dne 5. června 2001, pokud je pojištěna, a to i pro případ jedné pojistné události, na základě povinného nebo volitelného pojištění v rámci obecného nebo zvláštního systému sociálního zabezpečení uvedeného v čl. 1 písm. a) téhož nařízení, a to nezávisle na existenci pracovního poměru. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby provedl nezbytná ověření za účelem určení, zda během období, pro která byly dotčené přídavky požadovány, byly žalobkyně v původním řízení pojištěny v rámci některého odvětví rakouského systému sociálního zabezpečení, a v důsledku toho spadaly pod pojem „zaměstnaná osoba“ ve smyslu uvedeného čl. 1 písm. a).

- 2) Pokud právní předpisy členského státu zaměstnání a právní předpisy členského státu bydliště zaměstnané osoby přiznávají zaměstnané osobě pro stejného rodinného příslušníka a po stejnou dobu nároky na rodinné dávky, je členským státem příslušným pro výplatu uvedených dávek v zásadě podle čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Komise (ES) č. 410/2002 ze dne 27. února 2002, členský stát zaměstnání.

Pokud ale osoba pečující o děti, zvláště manžel či manželka nebo druh či družka této zaměstnané osoby, vykonává výdělečnou činnost v členském státě bydliště, musí být rodinné dávky vypláceny tímto členským státem podle čl. 10 odst. 1 písm. b), i) nařízení č. 574/72, ve znění nařízení č. 410/2002, bez ohledu na přímého příjemce těchto dávek určeného právními předpisy uvedeného státu. V tomto případě se výplata rodinných dávek členským státem zaměstnání pozastavuje do výše částky rodinných dávek stanovené právními předpisy členského státu bydliště.

(¹) Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 2. června 2005

ve věci C-15/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesvergabeamt): **Koppensteiner GmbH** proti **Bundesimmobiliengesellschaft mbH** (¹)

(Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Rozhodnutí o zrušení vyhlášení veřejné zakázky po otevření nabídek — Soudní přezkum — Působnost — Zásada efektivity)

(2005/C 182/26)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-15/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesvergabeamt (Rakousko) ze dne 12. ledna 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 19. ledna 2004, v řízení **Koppensteiner GmbH** proti **Bundesimmobiliengesellschaft mbH**,

Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (zpravodaj), P. Kūris a G. Arestis, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Příslušný soud má povinnost ponechat bez použití vnitrostátní právní předpisy, které zamezují dodržování povinnosti vyplývající z čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby.

(¹) Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-43/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): **Finanzamt Arnsberg** proti **Stadt Sundern** (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Článek 25 — Společný režim daňového paušálu pro zemědělce — Pronájem honebních pozemků v rámci obecního lesnického podniku — Pojem zemědělské služby)

(2005/C 182/27)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-43/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 27. listopadu 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 4. února 2004, v řízení **Finanzamt Arnsberg**, proti **Stadt Sundern**, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 25 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977, o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládán v tom smyslu, že se společný režim daňového paušálu pro zemědělce použije pouze na dodávky zemědělských produktů a na poskytování zemědělských služeb, jak jsou vymezeny v odstavci 2 tohoto článku, a že ostatní činnosti vykonávané zemědělci podléhajícími daňovému paušálu jsou podrobeny běžnému režimu uvedené směrnice.

2) Pátá odrážka čl. 25 odst. 2 směrnice 77/388 ve spojení s přílohou B této směrnice musí být vykládána v tom smyslu, že pronájem honebních pozemků zemědělcem podléhajícími daňovému paušálu nepředstavuje zemědělské služby ve smyslu této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 2. června 2005

ve věci C-68/04: Komise Evropských společenství proti
Řecké republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/81/ES —
Látky znečišťující ovzduší — Národní emisní stropy)

(2005/C 182/28)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-68/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 13. února 2004, **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: G. Valero Jordana a M. Konstantinidis) proti **Řecké republice** (zmocněnkyně: N. Dafniou), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, A. La Pergola a A. O. Caoimh, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu

a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropích pro některé látky znečišťující ovzduší, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 15 odst. 1 této směrnice.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-77/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation): **Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne a další proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans)** (¹)

(Bruselská úmluva — Žádost o výklad čl. 6 bodu 2 a ustanovení oddílu 3 hlavy II — Příslušnost ve věcech pojištění — Žaloba o ručení nebo návrh na vstoupení dalšího účastníka podané mezi pojistiteli — Příklad vícenásobného pojištění)

(2005/C 182/29)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-77/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě Protokolu ze dne 3. června 1971 o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudním dvorem, podaná rozhodnutím Cour de cassation (Francie) ze dne 20. ledna 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 17. února 2004, v řízení **Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne a další proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans)**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), M. Ilešič a E. Levits, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: K. H. Sztranc, rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Na žalobu o ručení podanou mezi pojistiteli založenou na vícenásobném pojištění se nevztahují ustanovení oddílu 3 hlavy II Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění Úmluvy ze dne 9. října 1978 o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Úmluvy ze dne 25. října 1982 o přistoupení Řecké republiky, Úmluvy ze dne 26. května 1989 o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky a Úmluvy ze dne 29. listopadu 1996 o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.
- 2) Článek 6 bod 2 uvedené úmluvy je použitelný na žalobu o ručení založenou na vícenásobném pojištění, existuje-li vztah mezi původním návrhem a návrhem o ručení umožňující učinit závěr o neexistenci obcházení příslušnosti soudu.

(¹) Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 2. června 2005

ve věci C-89/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State): **Mediakabel BV proti Commissariaat voor de Media** (¹)

(Směrnice 89/552/EHS — Článek 1 písm. a) — Služby televizního vysílání — Rozsah působnosti — Směrnice 98/34/ES — Článek 1 bod 2 — Služby informační společnosti — Rozsah působnosti)

(2005/C 182/30)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-89/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Raad van State (Nizozemsko) ze dne 18. února 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 20. února 2004, v řízení Media-

kabel BV proti Commissariaat voor de Media, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (zpravodaj), S. von Bahr a J. Malenovský, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Pojem „televizní vysílání“ uvedený v čl. 1 písm. a) směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997, je definován tímto ustanovením samostatně. Není definován vůči pojmu „služba informační společnosti“ ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel týkajících se služeb informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, a nezahrnuje tedy nutně služby, které nejsou pokryty posledně uvedeným pojmem.

2) Služba spadá pod pojem „televizní vysílání“ uvedený v čl. 1 písm. a) směrnice 89/552, ve znění směrnice 97/36, pokud sestává z prvotního vysílání televizních programů určených veřejnosti, tedy neomezenému počtu možných televizních diváků, u nichž je současně přenášén tentýž obraz. Technika přenosu obrazu není při tomto posouzení určujícím prvkem.

3) Služba, jako je služba „Filmtime“, která sestává z vysílání televizních programů určených veřejnosti a která není poskytována na individuální žádost příjemce služeb, je službou televizního vysílání ve smyslu čl. 1 písm. a) směrnice 89/552, ve znění směrnice 97/36. Pohled ze strany poskytovatele služby musí být při analýze pojmu „služba televizního vysílání“ upřednostněn. Naopak situace služeb konkurujících dotčené službě nemá na toto posouzení vliv.

4) Podmínky, za kterých poskytovatel služby, jako je služba „Filmtime“, splňuje povinnost uvedenou v čl. 4 odst. 1 směrnice 89/552, ve znění směrnice 97/36, vyhradit většinový podíl svého vysílacího času pro evropská díla, nemají vliv na kvalifikaci této služby jako služby televizního vysílání.

(¹) Úř. věst. C 94, 17.04.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-249/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau): José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) ⁽¹⁾

(Články 48 a 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článku 39 ES a 43 ES) — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Samostatně výdělečně činné osoby vykonávající samostatně výdělečnou činnost na území dvou členských států, které mají bydliště v jednom z nich — Požadavek snižujícího příspěvku — Základ pro výpočet)

(2005/C 182/31)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-249/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgie) ze dne 9. června 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 11. června 2004, v řízení **José Allard** proti **Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI)**, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně, P. Kūris a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Články 13 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na členy jejich rodin pohybující se v rámci Společenství, ve znění změn a aktualizací provedených nařízením Rady (EHS) č. 2001/83 ze dne 2. června 1983, vyžadují, aby při stanovení takového příspěvku, jako je snižující příspěvek podle královské vyhlášky č. 289 ze dne 31. března 1984, byly zahrnuty též příjmy z výdělečné činnosti získané na území členského státu odlišného od státu, kde tyto sociálně-právní předpisy platí, i když po zaplacení tohoto příspěvku osoba samostatně výdělečně činná nemůže požívat žádné sociální nebo jiné dávky hrazené tímto státem.

2) Článek 52 Smlouvy o ES (nyní po změně článku 43 ES) nebrání tomu, aby placení takového příspěvku, jako je snižující příspěvek, jehož placení je povinné v členském státě bydliště a při jehož výpočtu se berou v úvahu příjmy získané v jiném členském státě,

bylo uloženo samostatně výdělečně činným osobám vykonávajícím samostatně výdělečnou činnost v těchto dvou členských státech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 24.7.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-287/04: Komise Evropských společenství proti Švédskému království ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 93/104/ES — Úprava pracovní doby — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2005/C 182/32)

(Jednací jazyk: švédština)

Ve věci C-287/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 5. července 2004, **Komise Evropských společenství** (zmocněnkyně: L. Ström van Lier a N. Yerrell) proti **Švédskému království** (zmocněnec: A. Kruse), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, U. Løhmus a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Švédské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s články 3, 6 a 8 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2. Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 11.9.2004

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

(pátého senátu)

ze dne 2. června 2005

ze dne 28. února 2005

ve věci C-454/04: Komise Evropských společenství proti
Lucemburskému velkovévodství⁽¹⁾ve věci C-260/02 P: Michael Becker proti Účetnímu dvoru
Evropských společenství⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/55/ES —
Dočasná ochrana v případě hromadného přílivu vysídlených
osob — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(Opravný prostředek — Úředníci — Invalidní důchod —
Návrh na zahájení řízení o invaliditě během pracovního volna
z osobních důvodů — Částečně zjevně nepřipustný a částečně
zjevně neopodstatněný opravný prostředek)

(2005/C 182/33)

(2005/C 182/34)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-454/04, **Komise Evropských společenství** (zmocněnkyně: C. O'Reilly a A.-M. Rouchaud-Joët) proti **Lucemburskému velkovévodství** (zmocněnec: S. Schreiner), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 28. října 2004, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet (zpravodaj), předseda senátu, A. La Pergola a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2. Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

Ve věci C-260/02 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora, podaný dne 15. července 2002, **Michael Becker**, úředník Účetního dvora Evropských společenství, s bydlištěm v Lucemburku (Lucembursko), (advokát: E. Fricke), přičemž dalším účastníkem řízení je **Účetní dvůr Evropských společenství** (zmocněnci: původně P. Giusta a B. Schäfer, poté J.-M. Stenier a M. Barendamm), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), předsedkyně senátu, R. Schintgen a J. Makarczyk, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 28. února 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Opravný prostředek se zamítá.

2. M. Beckerovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314, 18.12.2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 24.8.2002.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-297/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof): Sozialhilfeverband Rohrbach proti Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund ⁽¹⁾)

(„Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Směrnice 2001/23/ES — Převod podniků — Možnost uplatnění směrnice vůči jednotlivci — Výhrada pracovníka vůči převodu jeho smlouvy na nabyvatele“)

(2005/C 182/35)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-297/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakousko) ze dne 4. června 2003, došla Soudnímu dvoru dne 10. července 2003, v řízení **Sozialhilfeverband Rohrbach** proti **Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund**, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, N. Colneric (zpravodaj) a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. května 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Mezi útvary, proti nimž lze uplatnit čl. 3 odst. 1 a čl. 1 odst. 1 písm. c) větu první směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případech převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, náleží soukromoprávní společnost s ručením omezeným, jejímž jediným společníkem je veřejnoprávní interkomunální svaz sociální pomoci.
2. Státní instituce, která převádí svůj podnik, nemůže uplatňovat čl. 3 odst. 1 a čl. 1 odst. 1 písm. c) směrnice 2001/23 vůči pracovníkovi za tím účelem, aby mu bylo uloženo pokračovat ve svém pracovním poměru s nabyvatelem.

⁽¹⁾ Úř. věst. 226, 20.9.2003.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 15. března 2005

ve věci C-553/03 P: **Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters** proti **Komisi Evropských společností, Řecké republice** ⁽¹⁾)

(Opravný prostředek — Státní podpory — Žaloba na neplatnost — Článek 119 jednacího řádu)

(2005/C 182/36)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-553/03 P, **Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters** (advokáti: K. Adamantopoulos a J. Gutiérrez Gisbert), s adresou pro účely doručování v Lucemburku, přičemž dalšími účastníky řízení byli **Komise Evropských společností** (zmocněnec: N. Khan), **Řecká republika** (zmocněnci: V. Kontolaimos a I. Chalkias), jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 30. prosince 2003, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj) a E. Juhász, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 15. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Opravný prostředek se zamítá.
- 2) **Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters** ponese kromě svých nákladů řízení náklady vynaložené Komisí Evropských společností v tomto stupni.
- 3) **Řecká republika** ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 6.3.2004.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

uložené na mramor, kromě případů, kdy žadatel před uvedeným datem podal soudní žalobu nebo rovnocennou stížnost.

(čtvrtého senátu)

(¹) Úř. věst. C 106, 30.04.2004.

ze dne 26. dubna 2005

ve věci C-149/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce): Ugo Fava proti Comune di Carrara (¹)

(Daň na mramor vybraná na území obce z důvodu jeho vývozu za hranice území obce — Čl. 92 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 jednacího řádu — Částečná nepřípustnost — Otázka totožná s otázkou, jakou již Soudní dvůr zodpověděl)

(2005/C 182/37)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-149/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Itálie) ze dne 27. října 2003, došla Soudnímu dvoru 23. března 2004, v řízení **Ugo Fava** (správce konkurzní podstaty společnosti IMEG Srl) proti **Comune di Carrara**, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts (zpravodaj), předseda senátu, N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 26. dubna 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je nepřípustná v rozsahu, v jakém se týká výkladu článků 81, 85 a 86 ES.

2) Daň úměrná hmotnosti zboží uložená pouze v jediné obci členského státu a postihující jednu kategorii zboží z důvodu jeho vývozu přes hranice území obce je daní s rovnocenným účinkem vývoznímu dlu ve smyslu článku 23 ES navzdory skutečnosti, že tato daň postihuje rovněž zboží, jehož konečné místo určení se nachází na území daného členského státu.

3) Nelze se dovolávat článku 23 ES k odůvodnění žádosti o vrácení částek vybraných před dnem 16. července 1992 z důvodu daně

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu)

ze dne 7. dubna 2005

ve věci C-160/04 P: Gustaaf Van Dyck proti Komisi Evropských společenství (¹)

(Opravný prostředek — Úředníci — Seznamy služebního povýšení — Akt, kterým je oprávněný zkrácen na svém právu — Přípravné akty)

(2005/C 182/38)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-160/04 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 19. března 2004 **Gustaaf Van Dyck**, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm ve Wuustwezel (Belgie), (advokát: A. Bywater, ve spolupráci s W. Mertensem), přičemž dalším účastníkem řízení je **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: F. Clotuche-Duvieusart a A. Weimar), Soudní dvůr (šestý senát), ve složení A. Borg Barthet, předseda senátu, A. Ó Caimh a U. Lohmus (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 7. dubna 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1. Opravný prostředek se zamítá.

2. G. Van Dyckovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

(čtvrtého senátu)

ze dne 10. března 2005

ze dne 22. února 2005

ve věci C-178/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht): Franz Marhold proti Spolkové zemi Bádensko-Württembersko ⁽¹⁾

ve věci C-480/04: trestní řízení proti Antonellovi d'Antoniovovi ⁽¹⁾

(Předběžná otázka — Nepřípustnost)

(2005/C 182/40)

(Jednací jazyk: italština)

(Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Pracovníci — Státní zaměstnanci zaměstnavatele ve vnitrostátním veřejném sektoru — Univerzitní profesor — Poskytnutí zvláštní roční odměny)

(2005/C 182/39)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-480/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Tribunale di Viterbo (Itálie) ze dne 2. listopadu 2004, došla Soudnímu dvoru dne 17. listopadu 2004, v trestním řízení proti **Antonellovi d'Antoniovovi**, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, N. Colneric a K. Schieman (zpravodaj), soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 22. února 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Viterbo rozhodnutím ze dne 2. listopadu 2004 je zjevně nepřijatelná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 5.2.2005.

Ve věci C-178/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Německo) ze dne 28. ledna 2004, došlým Soudnímu dvoru 15. dubna 2004, v řízení **Franz Marhold** proti **Spolkové zemi Bádensko-Württembersko**, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 10. března 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

Článek 39 ES brání vnitrostátní právní úpravě, podle které nemá nárok na zvláštní roční odměnu státní zaměstnanec, který ukončí svůj pracovní poměr před 31. březnem následujícího roku, aby nastoupil do zaměstnání ve veřejné službě jiného členského státu, zatímco právo na takovou odměnu přiznává, jestliže nové zaměstnání státního zaměstnance je zaměstnáním ve vnitrostátní veřejné službě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 156, 12.6.2004.

Žaloba podaná dne 18. března 2005 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice

(Věc C-128/05)

(2005/C 182/41)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 18. března 2005 žaloba směřující proti Rakouské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Dimitrisem Triantafyllouem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Rakouská republika tím, že povoluje osobám povinným k dani, které nejsou usazené v Rakousku a které provádějí přepravu osob v Rakousku, nepodávat daňová přiznání a neplatit čistou částku daně z přidané hodnoty, jestliže jejich roční obrat dosažený v Rakousku činí méně než 22 000 eur, a vychází v tomto případě z toho, že částka dlužné daně z přidané hodnoty se rovná odpočitatelné dani z přidané hodnoty a použití zjednodušeného postupu je podmíněno tím, že rakouská daň z přidané hodnoty není vykazována na fakturách resp. na dokumentech je nahrazujících, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 6, čl. 9 odst. 2 písm. b), článků 17 a 18 a čl. 22 odst. 3 až 5 Šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně⁽¹⁾.

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Pro mezinárodní přepravu osob osobami povinnými k dani, které jsou usazené v jiných členských státech nebo ve třetích zemích, platí v Rakousku od 1. dubna 2002 zjednodušený postup. Osobám povinným k dani je dovoleno nepodávat daňová přiznání a neplatit čistou částku daně z přidané hodnoty, jestliže jejich roční obrat dosažený v Rakousku nepřesahuje 22 000 eur. Úprava vychází z toho, že v tomto případě odpovídá částka dlužné daně z přidané hodnoty odpočitatelné dani z přidané hodnoty. Zároveň nemusejí osoby povinné k dani, které využijí zjednodušený postup, vykazovat rakouskou daň z přidané hodnoty na svých fakturách resp. na dokumentech je nahrazujících.

Tato úprava není v souladu s ustanoveními směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17.5.1977 („Šestá směrnice o dani z přidané hodnoty“) a s rozhodnutím Rady 2001/242/ES ze dne 19. května 2001.

Komise uvádí, že uvedená směrnice sice obsahuje paušální úpravu pro malé podniky, rakouskou úpravou použitý pojem „malého podnikatele“ – obrat v Rakousku nižší než 22 000 Euro – však neodpovídá pojmu práva Společenství „malý podnikatel“, který je třeba vykládat jednotně. Dále není prokázáno, že rakouská paušální úprava nevede ke snížení daně, které překračuje zjednodušený postup, k jehož povolení směřuje čl. 24 odst. 1 uvedené směrnice. Osvobození od ostatních účetních povinností, povinností v souvislosti s daňovým přiznáním a povinností vést záznamy představuje dále formální aspekt nadměrného zjednodušení.

Komise tvrdí, že sporná rakouská úprava nemůže být akceptována ani na základě uvedeného rozhodnutí Rady. Toto rozhodnutí zmocňuje sice Rakouskou republiku zdanit v období od 1.

ledna 2001 do 31. prosince 2005 mezinárodní přepravu osob pomocí vozidel neregistrovaných v Rakousku, která je prováděna osobami povinnými k dani, které nejsou usazené v Rakousku, odchýlně od článku 11 uvedené směrnice, tato výjimka je však výslovně vázána na podmínku, že trasa ujetá v Rakousku musí být zdaněna na základě průměrného základu daně na osobu a kilometr.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1977, L 145, s. 1.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Irsku

(Věc C-183/05)

(2005/C 182/42)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 22. dubna 2005 žaloba směřující proti Irsku podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Michele Van Beekem, jako zmocněncem, ve spolupráci s Matthieuem Wemaërem, avocat, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Irsko tím, že omezilo provedení do právního řádu Irska ustanovení čl. 12 odst. 2 a čl. 13 odst. 1 písm. b) směrnice 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽¹⁾ na druhy uvedené v příloze IV této směrnice, vyskytující se v Irsku, nesplnilo povinnosti vyplývající pro něj z uvedených čl. 12 odst. 2 a čl. 13 odst. 1 písm. b) této směrnice a ze Smlouvy;

— určil, že Irsko tím, že nepřijalo veškerá konkrétní opatření nezbytná pro účinné provedení systému přísné ochrany vyžadovaného čl. 12. odst. 1 směrnice 92/43/EHS, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedeného čl. 12 odst. 1 směrnice a ze Smlouvy;

— určil, že Irsko tím, že v irské právní úpravě ponechalo ustanovení neslučitelná s ustanoveními čl. 12 odst. 1 a článku 16 směrnice 92/43/EHS, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedeného čl. 12 odst. 1 a článku 16 této směrnice a ze Smlouvy

— uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise uplatňuje, že Irsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice 92/43/EHS z následujících důvodů:

- Provedení čl. 12 odst. 2 směrnice 92/43/EHS (směrnice o stanovištích) do irského právního řádu je neúplné, jelikož zakazuje držení a chov, dopravu a prodej nebo výměnu a nabízení za účelem prodeje nebo výměny druhů uvedených v příloze IV části a) této směrnice, pouze pokud se týče druhů živočichů vyskytujících se v Irsku.
- Provedení čl. 12 odst. 1 této směrnice v Irsku je neúplné, jelikož Irsko nepřijalo veškerá konkrétní opatření nezbytná pro účinné vytvoření systému přísné ochrany pro druhy živočichů uvedené v příloze IV části a) nacházející se v Irsku.
- Provedení čl. 12 odst. 1 a článku 16 této směrnice je nesprávné, neboť existuje souběžný režim výjimek, který je neslučitelný s působností a podmínkami provádění článku 16 a který vede k porušení povinnosti, vyplývající z čl. 12 odst. 1, vytvořit a zachovat systém přísné ochrany pro živočišné druhy uvedené v příloze IV části a) této směrnice, Irskem.

(¹) Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-185/05)

(2005/C 182/43)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 26. dubna 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou B. Schimou a F. Amatem, členy právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že:

Italská republika tím, že zachovává v platnosti čl. 9 odst. 3 a 4 vládního nařízení s mocí zákona č. 344 z roku 1999, podle kterého provozovatel závodu, ve kterém se nacházejí nebezpečné látky, může zahájit činnost, aniž by orgán, který se musí vyjádřit k bezpečnostní zprávě, provozovateli výslovně sdělil závěr svého prošetření bezpečnostní zprávy,

zachovává v platnosti čl. 21 odst. 3 vládního nařízení s mocí zákona č. 344 z roku 1999, podle kterého, jestliže opatření přijatá provozovatelem za účelem prevence a zmírnění důsledků závažných havárií mají vážné nedostatky, příslušný orgán není povinen zakázat zahájení činnosti,

nepřijala závazný právní předpis, který by stanovil, že kontroly umožňují plánovitě a systematické vyšetření technických, organizačních a řídicích systémů používaných v dotčeném závodě pro zajištění toho, aby provozovatel mohl prokázat, že přijal vhodná opatření v souvislosti s činnostmi prováděnými v závodě k zabránění závažným haváriím a pro zajištění toho, aby provozovatel mohl prokázat, že zajistil vhodné prostředky pro omezení důsledků závažných havárií na pracovišti i mimo pracoviště,

a nepřijala právní předpis, který by stanovil, že kontroly zaručují, že údaje a informace obsažené v bezpečnostní zprávě a ve všech ostatních předložených zprávách spolehlivě odrážejí podmínky v závodě,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 9 odst. 4, čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 1 první, druhé a třetí odrážky směrnice 98/82 (¹);

2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek stanoví, že provozovatel závodu, ve kterém se nacházejí nebezpečné látky, je povinen předkládat příslušnému orgánu bezpečnostní zprávu. Italská republika provedla směrnici vládním nařízením s mocí zákona č. 334 ze dne 17. srpna 1999.

Komise především uvádí, že ve smyslu čl. 9 odst. 4 směrnice provozovatel nemůže zahájit činnost při neexistenci výslovného povolení příslušného orgánu.

Vládní nařízení s mocí zákona nicméně provozovateli umožňuje zahájit činnost bez toho, aniž by příslušný orgán výslovně sdělil závěr svého prošetření bezpečnostní zprávy.

Jak vyplývá z čl. 17 odst. 1 směrnice, příslušný orgán má povinnost zakázat činnost, jestliže opatření přijatá provozovatelem za účelem prevence a zmírnění důsledků závažných havárií mají vážné nedostatky.

Nicméně se jeví, že vládní nařízení s mocí zákona příslušnému orgánu tuto povinnost neukládá.

Konečně ve smyslu čl. 18 odst. 1 směrnice musejí členské státy přijmout závazný právní předpis, který stanoví kontroly, jež umožňují plánovitě a systematické vyšetření technických, organizačních a řídicích systémů používaných v dotčeném závodě pro zajištění toho, aby provozovatel mohl prokázat, že přijal vhodná opatření v souvislosti s činnostmi prováděnými v závodě k zabránění závažným haváriím a pro zajištění toho, aby provozovatel mohl prokázat, že zajistil vhodné prostředky pro omezení důsledků závažných havárií na pracovišti i mimo pracoviště. Mimoto stále ve smyslu čl. 18 odst. 1 směrnice musejí členské státy přijmout právní předpis, který stanoví, že kontroly zaručují, že údaje a informace obsažené v bezpečnostní zprávě a ve všech ostatních předložených zprávách spolehlivě odrážejí podmínky v závodě.

Vládní nařízení s mocí zákona nicméně tato ustanovení neprovedlo, avšak se omezilo na odvolání se na pozdější prováděcí nařízení, které nebylo doposud přijato.

Ve smyslu výše uvedeného Komise tudíž uvádí, že Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 9 odst. 4, čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 1 první, druhé a třetí odrážky směrnice.

(¹) Úř. věst. L 10, 14.1.1997, s. 13.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Centrale Raad van Beroep ze dne 22. dubna 2005 ve věci K. Tas-Hagen a R.A. Tas proti Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad

(Věc C-192/05)

(2005/C 182/44)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) ze dne 22. dubna

2005 ve věci K. Tas-Hagen a R.A. Tas proti Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 29. dubna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Centrale Raad van Beroep žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Brání právo Společenství, zvláště článek 18 ES, vnitrostátní úprava, podle které je za okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, právo na plnění pro civilní oběti války odepřeno pouze z toho důvodu, že postižený, který má státní příslušnost dotyčného členského státu, nebydlí při podání žádosti na území tohoto členského státu, ale na území jiného členského státu?

Žaloba podaná dne 2. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-194/05)

(2005/C 182/45)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 2. května 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou M. Konstatinidisem, členem právní služby Komise a G. Bambarou, z Milánské advokátní komory.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že článek 10 zákona č. 93 z roku 2001 a článek 1 odst. 17 a 19 zákona č. 443 z roku 2001 vyloučily zeminu a štěrk určené k opětnému použití pro náhradní náplň, výplň, násyp a drcení, s výjimkou materiálů pocházejících ze znečištěných oblastí a meliorovaných pozemků s koncentrací znečištění nad limity přípustnosti stanovené platnými právními předpisy, z oblastí působnosti vnitrostátních právních předpisů o odpadech, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. a) směrnice 75/442/EHS (¹) o odpadech, ve znění směrnice 91/156/ES (²).
2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise Evropských společenství tvrdí, že Italská republika tím, že vyloučila zeminu a šterk určené k opětovnému použití pro náhradní náplň, výplň, násyp a drcení z oblasti působnosti vnitrostátních právních předpisů o odpadech, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. a) směrnice 75/442/EHS o odpadech, ve znění směrnice 91/156/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 32.

Žaloba podaná dne 2. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-195/05)

(2005/C 182/46)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 2. května 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou M. Konstantinidisem, členem právní služby Komise, a G. Bambarou, z Milánské advokátní komory.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že přijala pokyny platné na celém vnitrostátním území, vysvětlené zejména v oběžníku Ministerstva životního prostředí ze dne 28. června 1998 a v oběžníku Ministerstva zdravotnictví ze dne 22. července 2002, které vylučují potravinové odpady pocházející ze zemědělsko-potravinářského průmyslu, určené k výrobě krmiv, z oblasti působnosti právních předpisů o odpadech; tím, že článkem 23 zákona č. 179 ze dne 31. července 2002 vyloučila zbytky vznikající při přípravě jakýchkoliv typů vařených a syrových pevných pokrmů, které nebyly podány, určené pro domácí zvířata v útulcích, z oblasti působnosti právních předpisů o odpadech; nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. a)

směrnice 75/442/EHS ⁽¹⁾ o odpadech ve znění směrnice 91/156/ES ⁽²⁾.

2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise Evropských společenství uvádí, že Italská republika tím, že přijala pokyny platné na celém vnitrostátním území vysvětlené zejména v oběžníku Ministerstva životního prostředí ze dne 28. června 1998 a v oběžníku Ministerstva zdravotnictví ze dne 22. července 2002, které vylučují potravinové odpady pocházející ze zemědělsko-potravinářského průmyslu, určené k výrobě krmiv, z oblasti působnosti právních předpisů o odpadech; tím, že článkem 23 zákona č. 179 ze dne 31. července 2002 vyloučila zbytky vznikající při přípravě jakýchkoliv typů vařených a syrových pevných pokrmů, které nebyly podány, určené pro domácí zvířata v útulcích, z oblasti působnosti právních předpisů o odpadech; nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 1 písm. a) směrnice 75/442/EHS o odpadech ve znění směrnice 91/156/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ Úř. věst. L 78, 26.3.1991, s. 32.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht München ze dne 17. února 2005 ve věci Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Věc C-196/05)

(2005/C 182/47)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht München (Německo) ze dne 17. února 2005 ve věci Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 4. května 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht München žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Má být kombinovaná nomenklatura (KN) ve znění přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ⁽¹⁾ ze dne 11. září 2003, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽²⁾ o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (SCS) vykládána tak, že sýr na pizzu (Mozzarella), který byl po svém vyrobení uložen za teploty od 2 do 4 °C na dobu jednoho až dvou týdnů, má být zařazen do podpoložky 0406 10?
- 2) Může být v případě neexistence právní úpravy Společenství provedeno zkoumání, zda se jedná o čerstvý sýr ve smyslu podpoložky 0406 10 KN, na základě organoleptických znaků?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 256, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. května 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou W. Wilsem a L. Pignataro, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že vyjmula všechny kategorie zařízení na veřejné půjčování ve smyslu směrnice z práva na veřejné půjčování, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 5 směrnice 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 ⁽¹⁾,
2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise uvádí, že čl. 69 odst. 1 písm. b) zákona č. 633/41 vyjímá společně státní knihovny a mediátéky z práva na půjčování,

neboť stanoví, že půjčování není předmětem jakéhokoliv povolení ani odměny po uplynutí alespoň 18 měsíců od první distribuce nebo po uplynutí alespoň 24 měsíců od provedení těchto děl, jestliže nebylo vykonáno distribuční právo.

Komise tvrdí, že výše uvedený článek zákona č. 633/41, vyjímající společně státní knihovny a mediátéky z placení odměny, porušuje zároveň ustanovení čl. 5 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 směrnice 92/100/EHS. Uvedené ustanovení rovněž porušuje článek 1 téže směrnice tím, že nerespektuje podmínky pro udělení výjimky z výlučného práva na půjčování veřejnými zařízeními.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 346, 27.11.1992, s. 61.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Bruxelles, vydaným dne 28. dubna 2005 ve věci Evropské společenství proti Belgickému státu

(Věc C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Bruxelles vydaným dne 28. dubna 2005 ve věci Evropské společenství proti Belgickému státu, který došel kanceláři Soudního dvora dne 9. května 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Bruxelles žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Má být čl. 3 odst. 2 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, který stanoví, že vlády členských států přijímají vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, vykládán v tom smyslu, že do své působnosti zahrnuje příslušnou daň vybranou za rozsudky soudů vydaných ve všech oblastech, týkajících se uložení povinnosti nebo vypořádání částek nebo cenných papírů?

2. Má být čl. 3 odst. 3 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, který stanoví, že se osvobození nevztahuje na odměnu za veřejně prospěšné služby, vykládán v tom smyslu, že daň uložená na konci řízení účastníkovi, který je ve sporu neúspěšný a kterému je uložena povinnost k úhradě určité částky, výlučně odpovídá odměně za veřejně prospěšnou službu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division ze dne 18. března 2005 ve věci The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Věc C-201/05)

(2005/C 182/50)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division ze dne 18. března 2005 ve věci The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 6. května 2005, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Je v rozporu s články 43 nebo 56 Smlouvy o ES, aby členské státy ponechaly v platnosti a používaly opatření která:

i) osvobozují od daně z příjmů právnických osob dividendy obdržené společnostmi se sídlem v tomto členském státě (dále jen „místní společnost“) od jiných místních společností; ale

ii) podrobují dani z příjmů právnických osob dividendy obdržené místní společnostmi od společnosti se sídlem v jiném členském státě a zejména od společnosti jí řízené se sídlem v jiném členském státě a podléhající v tomto jiném členském státě nižšímu zdanění (dále jen „řízená společnost“) po poskytnutí úlevy, vyplývající ze smluv o zamezení dvojího zdanění, z jakékoliv daně

odváděné z dividendy a ze základní daně placené řízenou společností z jejich zisků?

2) Brání články 43, 49 nebo 56 Smlouvy o ES takové vnitrostátní daňové právní úpravě, která je předmětem původního řízení, na základě které před 1. červencem 1997:

i) určité dividendy obdržené pojišťovnou se sídlem v členském státě od společnosti se sídlem v jiném členském státě (dále jen „zahraniční společnost“) podléhaly dani z příjmů právnických osob; ale

ii) místní pojišťovna měla možnost si zvolit, že odpovídající dividendy obdržené od společnosti se sídlem ve stejném členském státě nebudou podléhat dani z příjmů právnických osob, s tím důsledkem, že společnost, která učinila volbu, nemohla požadovat vrácení přeplatku na dani, na který by jinak měla nárok?

3) Brání články 43, 49 nebo 56 Smlouvy o ES takové vnitrostátní daňové právní úpravě v členském státě, která je předmětem původního řízení, která:

a) stanoví za určitých okolností zdanění místní společnosti s ohledem na zisky řízené společnosti, která je společností se sídlem v jiném členském státě, jak je uvedeno v otázce 1 ii) výše; a

b) ukládá splnění určitých požadavků, pokud místní společnost nepožaduje nebo nemůže požadovat jakékoliv osvobození a platí daň ze zisků této řízené společnosti; a

c) ukládá splnění dalších požadavků, pokud se místní společnost snaží získat osvobození od této daně?

4) Byla by odpověď na otázky 1, 2 nebo 3 rozdílná, pokud by řízená společnost (v otázkách 1 a 3) nebo zahraniční společnost (v otázce 2) měla sídlo v třetí zemi?

5) Pokud před 31. prosincem 1993 členský stát přijal opatření uvedená v otázkách 1, 2 a 3 a po tomto datu změnil tato opatření způsobem popsaným v části C této přílohy a pokud tato změněná opatření představují omezení zakázána článkem 56 Smlouvy o ES, jsou tato omezení omezeními, která neexistovala dne 31. prosince 1993 pro účely článku 57 ES?

6) V případě, že jakékoliv z opatření uvedených v otázkách 1, 2 a 3 je v rozporu s ustanoveními práva Společenství v těchto otázkách uvedenými, potom za okolností, za kterých místní společnost nebo řízená společnost vznesla jakýkoliv z následujících nároků:

- i) nárok na vrácení (nebo nárok z důvodu zbavení možnosti využití peněz zaplacených jako daň z příjmů právnických osob) daně z příjmů právnických osob proti právně uložené místní společnosti za okolností uvedených v otázkách 1, 2 nebo 3 výše;
- ii) nárok na vrácení nebo náhradu ztrát, úlev a nákladů, které byly použity místní společností (nebo byly převedeny na místní společnost jinými společnostmi ve stejné skupině se sídlem ve stejném členském státě) k odstranění nebo snížení daní vzniklých na základě opatření uvedených v otázkách 1, 2 a 3 výše, zatímco by takové ztráty, úlevy a náklady byly k dispozici k alternativnímu využití nebo by mohly být převedeny;
- iii) nárok na náhradu výdajů, ztrát, nákladů a závazků vzniklých v souvislosti s dodržováním vnitrostátní právní úpravy uvedené v otázce 3 výše;
- iv) pokud řízená společnost rozdělila rezervy místní společnosti, aby splnila požadavky vnitrostátní právní úpravy namísto toho, aby místní společnosti vznikla daň uvedená v otázce 3, takže řízené společnosti tímto vznikly výdaje, náklady a závazky, kterým mohla předejít, kdyby mohla tyto rezervy jinak využít, nárok na náhradu těchto výdajů, nákladů a závazků,
- má se na takové nároky pohlížet jako na:
- nárok na vrácení částek neoprávněně uložených, které jsou následkem nebo doplňkem porušení výše uvedených ustanovení práva Společenství; nebo
- takový nárok na náhradu škody, u kterého musí být splněny podmínky uvedené ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pecheur a Factortame*; nebo
- nárok na zaplacení částky představující neoprávněně odeprané zvýhodnění?
- 7) V případě, že odpověď na jakoukoliv část otázky 6 je, že nárok je nárokem na zaplacení částky představující neoprávněně odeprané zvýhodnění:
- a) jsou takové nároky důsledkem nebo doplňkem práva priznaného výše uvedenými ustanoveními práva Společenství; nebo
- b) musí být některá nebo všechny podmínky stanovené ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pecheur a Factortame* splněny; nebo
- c) musí být splněny nějaké další podmínky?
- 8) Liší se odpověď na tyto otázky, pokud v rámci vnitrostátního práva jsou nároky uvedené v otázce 6 vzneseny jako nároky na vrácení nebo jsou vzneseny, nebo musí být vzneseny, jako nároky na náhradu škody?
- 9) Jaké obecné pokyny, pokud nějaké existují, považuje Soudní dvůr za vhodné poskytnout v projednávaných věcech ohledně toho, jaké okolnosti by měl vnitrostátní soud vzít do úvahy, pokud má určit, zda existuje dostatečně závažné porušení ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pecheur a Factortame*, zejména jestli bylo, vycházejí ze stavu judikatury ohledně výkladu relevantních ustanovení práva Společenství, porušení omluvitelné?
- 10) Může zde v zásadě existovat přímá příčinná souvislost (ve smyslu rozsudku ve spojených věcech C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pecheur a Factortame*) mezi jakýmkoliv porušením článků 43, 49 a 56 ES a ztrátami spadajícími do kategorií uvedených v otázce 6 i) až iv) výše, o nichž se tvrdí, že vyplývají z uvedených porušení? Pokud ano, jaké obecné pokyny, pokud nějaké existují, považuje Soudní dvůr za vhodné poskytnout ohledně toho, jaké okolnosti by měl vnitrostátní soud vzít do úvahy při určení, zda zde existuje přímá příčinná souvislost?
- 11) Má vnitrostátní soud při určení ztráty nebo škody, pro které může být přiznána náhrada, možnost vzít do úvahy otázku, zda poškozené osobyavinuly přiměřené úsilí, aby zabránily nebo omezily své ztráty, zejména využitím právních prostředků, které by mohly stanovit, že vnitrostátní ustanovení neměla (z důvodu použití smluv o zamezení dvojího zdanění) za účinek uložení povinností uvedených v otázkách 1, 2 a 3 výše?
- 12) Je odpověď na otázku 11 ovlivněna přesvědčením účastníků v rozhodných obdobích, pokud jde o účinky smluv o zamezení dvojího zdanění?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Special Commissioners ze dne 3. května 2005 ve věci Vodafone 2 proti Her Majesty's Revenue and Customs

(Věc C-203/05)

(2005/C 182/51)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Special Commissioners ze dne 3. května 2005 ve věci Vodafone 2 proti Her Majesty's Revenue and Customs, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. května 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Special Commissioners žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Vylučují články 43, 49 a 56 Smlouvy o ES vnitrostátní daňovou právní úpravu takovou, jako je předmětem původního řízení, která stanoví za určitých okolností uložení daně společnosti usazené v daném členském státě (dále jen „usazená společnost“) ve vztahu k zisku společnosti, kterou kontroluje (dále jen „kontrolovaná společnost“), a která je usazená v jiném členském státě a podléhá nižší úrovni zdanění, a zejména:

- 1.1 ukládá takovou daň pouze pokud usazená společnost není schopna prokázat, že se na kontrolovanou společnost vztahuje výjimka z takové právní úpravy;
- 1.2 stanoví osvobození od daně, ale za podmínek, které vyvolávají nejistotu pokud jde o skutečnou možnost kontrolované společnosti tohoto osvobození využít v době zřízení kontrolované společnosti nebo poté;
- 1.3 ukládá dodržení určitých podmínek, pokud usazená společnost nežádá nebo nemůže žádat o výjimku a platí daně ze zisku dané kontrolované společnosti;
- 1.4 ukládá dodržení určitých podmínek, pokud usazená společnost žádá o osvobození od daně, která může zahrnovat povinnost přezkoumat a zvážit použití právní úpravy ve vztahu ke všem jejím kontrolovaným společnostem, a poté každý rok kontrolovat činnost všech jejích kontrolovaných společností, za účelem zjištění, zda jsou nadále kvalifikovány pro osvobození;
- 1.5 ukládá ve všech případech správní a finanční náklady (která mohou být značná) na usazenou společnost,

a v každém případě se uvedené okolnosti nevztahují na jakoukoli společnost usazenou ve členském státě, ve kterém je usazena usazená společnost?

2) Lišila by se odpověď na otázku 1, kdyby

- 2.1 kontrolovaná společnost provozovala pouze minimální činnost ve členském státě, kde je usazená; nebo
- 2.2 pouze minimální podíl zisku kontrolované společnosti podléhal dani ve členském státě, kde je usazená; nebo
- 2.3 kontrolovaná společnost byla zřízena jako část umělého schématu za účelem předcházení zdanění, a pokud ano, jaké jsou znaky takového umělého schématu?

3) Existují okolnosti, za kterých:

- 3.1 se usazená společnost nemůže dovolávat práv odvozených z článku 43 nebo 56 ES; nebo
- 3.2 žádná práva odvozená z článku 43 nebo 56 ES nepřipadají usazené společnosti;

z důvodu, že takové dovolávání se nebo připadnutí daných práv by bylo zneužitím uvedených práv? Pokud takové okolnosti existují, jaké pokyny považuje Soudní dvůr za skutkových okolností projednávané věci za přiměřené pro Special Commissioners pro určení, zda takové okolnosti existují nebo zda došlo ke zneužití?

4) Vylučují čl. 56 a čl. 58 odst. 1 a Prohlášení č. 7 Maastrichtské smlouvy vnitrostátní daňovou právní úpravu takovou, jako je předmětem původního řízení, pokud by existovala jedna nebo více výjimek z použití takové právní úpravy, neexistuje-li změna takové právní úpravy nabývající účinnosti po dni 1. ledna 1994?

5) Vylučují články 43, 49 nebo 56 Smlouvy o ES vnitrostátní daňovou právní úpravu takovou, jako je předmětem původního řízení, pokud by se taková právní úprava nepoužila v případě, že usazená společnost zhodnotila v kontrolované společnosti dluhy spíše než majetek?

6) Vylučují články 43, 49 nebo 56 Smlouvy o ES vnitrostátní daňovou právní úpravu takovou, jako je předmětem původního řízení, pokud by existovala jedna nebo více výjimek z použití takové právní úpravy, jestliže by příjem kontrolované společnosti v jiném členském státě bud:

- 6.1 zahrnoval příjem ze zdrojů v rámci daného členského státu a nikoli z jiného členského státu nebo jiných území; nebo
- 6.2 zahrnoval hrubý příjem z dividend namísto příjmu z úroků stejné společnosti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy ze dne 14. dubna 2005 ve věci Fabien Nemec proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est

(Věc C-205/05)

(2005/C 182/52)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy vydaném dne 14. dubna 2005 ve věci Fabien Nemec proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est, který došel kanceláři Soudního dvora dne 11. května 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Caisse Régionale d'Assurance de Maladie tím, že odmítla zohlednit mzdy obdržené v Belgii F. Nemecem při výpočtu přídatku pracovníků pracujících s azbestem, který mu byl přiznán podle článku 41 zákona č. 98-1194 ze dne 23. prosince 1998 z důvodu ustanovení článku 2 prováděcího nařízení zákona č. 99-247 ze dne 29. března 1999 a oběžníku 2SS/4B/99 č. 332 ze dne 9. června 1999, jelikož na základě těchto mezd nebyly placeny příspěvky na základě článku L 242-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení, přijala vůči dotýčnému rozhodnutí způsobující újmu, představující překážku volného pohybu uvedeného v článku 39 Smlouvy, porušení nařízení ES č. 883/2004 ⁽¹⁾ nebo porušení článku 15 nařízení ES č. 574/72 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, s. 1)

Žaloba podaná dne 11. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-207/05)

(2005/C 182/53)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 11. května 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou V. Di Buccim a L. Pignataro, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že nepřijala ve stanovených lhůtách veškerá opatření nezbytná k tomu, aby příjemci podpor, které byly na základě rozhodnutí Komise č. 2003/193/ES ⁽¹⁾ ze dne 5. června 2002 o státní podpoře týkající se osvobození od daně a půjček za výhodných podmínek poskytovaných Itálií podnikům poskytujícím služby ve veřejném zájmu s většinovou veřejnou kapitálovou účastí, C 27/99 (exNN69/98), shledány za protiprávní a neslučitelné se společným trhem, tyto podpory vrátili, a v každém případě tím, že o takových opatřeních Komisi neuvědomila, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 3 a 4 tohoto rozhodnutí a ze Smlouvy o ES;

2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Rozhodnutí ukládá Itálii povinnost přijmout veškerá opatření nezbytná pro vrácení udělených podpor, které již byly protiprávně poskytnuty jejich příjemcům na základě režimů zkoumaných v tomto rozhodnutí, jakož i povinnost uvědomit Komisi ve lhůtě dvou měsíců od doručení o opatřeních přijatých s cílem vyhovět tomuto rozhodnutí.

Itálie nepřijala nezbytná opatření a v každém případě o nich Komisi neuvědomila, ani neuplatnila, že výkon rozhodnutí je zcela nemožný. Nedávné legislativní iniciativy vedly k opětovnému prodloužení lhůt na vrácení a v žádném případě nejsou způsobilé zajistit okamžitý výkon rozhodnutí. Krom toho Komise vždy Itálii poskytla loajální spolupráci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 77, 24.3.2003, s. 21

Opravný prostředek podaný dne 17. května 2005 Sergio Rossi SpA proti rozsudku vydanému dne 1. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-169/03, Sergio Rossi SpA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-214/05 P)

(2005/C 182/54)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 17. května 2005 opravný prostředek podaný Sergio Rossi SpA, zastoupenou A. Ruem, členem advokátní komory v Alicante (Španělsko), proti rozsudku vydanému dne 1. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-169/03, Sergio Rossi SpA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

Účastnice řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. Zrušil v celém rozsahu napadený rozsudek, který je předmětem sporu, z důvodu porušení článků 8 a 73 nařízení Rady č. 40/94 ⁽¹⁾ a článků 44 a 81 jednacího řádu Soudu prvního stupně.
2. Podpůrně zrušil napadený rozsudek pouze v části, která se týká zápisu ochranné známky SISSI ROSSI pro výrobky z „kůže a imitace kůže“.
3. Podpůrně uznal právo předložit důkazy, zrušil v celém rozsahu napadený rozsudek a vrátil projednávanou věc Soudu prvního stupně, aby přezkoumal důkazy, které byly označeny za nepřipustné, nebo alternativně a na základě práva být vyslechnut stanoveného v článku 73 nařízení Rady č. 40/94 vrátil projednávanou věc odvolacímu senátu OHIM, aby stanovil lhůtu pro vyslechnutí.
4. Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 2. května 1991 uložil účastníku, proti němuž je podán opravný prostředek, jakožto účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, náhradu nákladů řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že napadený rozsudek je stižen vadami z důvodu porušení následujících ustanovení:

1. Článek 81 jednacího řádu Soudu prvního stupně, jelikož napadený rozsudek neobsahuje odůvodnění hlavního žalobního návrhu.

2. Článek 44 odst. 1 písm. e) jednacího řádu Soudu prvního stupně, jelikož důkazy předložené navrhovatelkou byly označeny za nepřipustné, ačkoli měly být podle ní přijaty; podpůrně je třeba konstatovat, že článek 73 nařízení Rady č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství byl porušen, jelikož v řízení před odvolacím senátem OHIM navrhovatelka neměla možnost být vyslechnuta v souvislosti s důvody týkajícími se podobnosti spor- ných výrobků.

3. Článek 8 nařízení Rady č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, jelikož ochranné známky Missi Rossi a Sissi Rossi musí být považovány za neslučitelné. Výrobky jako „dámské kabelky“ a „dámská obuv“ totiž musí být považovány za podobné stejně jako samotné ochranné známky. Z důvodu podobnosti jak výrobků, tak i ochranných známek je třeba konstatovat, že existuje nebezpečí záměny mezi samotnými ochrannými známkami na základě tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, Úř. věst. L 11, s. 1.

Žaloba podaná dne 17. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-218/05)

(2005/C 182/55)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 17. května 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou K. Simonssonem a C. Loggim, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES ⁽¹⁾ ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel a kterou se zrušuje směrnice Rady 93/75/EHS, nebo o nich Komisi neuvědomila, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 29 této směrnice.
2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 5. února 2004.

(¹) Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 10.

Žaloba podaná dne 18. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-219/05)

(2005/C 182/56)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 18. května 2005 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. Recchiou, zmocněncem, J. Rivas-Andrésem a J. Gutiérrezem Gisbertem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Španělské království tím, že neprovádí přiměřené čištění městských odpadních vod ze Sueca, z jejího okolí a z některých obcí kraje La Ribera (Valencie) předtím, než jsou vypuštěny do oblasti prohlášené za citlivou, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 3 a 4 a čl. 5 odst. 2 směrnice Rady 91/271/EHS (¹) ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod;
2. uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

— Nesplnění povinností, které pro Španělské království vyplývají z článku 3 uvedené směrnice: Podle uvedeného článku členské státy zajistí, aby aglomerace s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 byly vybaveny stokovými soustavami nejpozději do 31. prosince 1998, pokud vypouštějí městské odpadní vody do recipientů považovaných za „citlivé oblasti“. Jak aglomerace Sueca, tak většina aglomerací kraje La Ribera, v provincii Valencie, mají populaci převyšující populační ekvivalent 10 000 a vypouštějí odpadní vody do oblasti, která byla prohlášena za „citlivou“. Dosud však nebyly vybudovány stokové soustavy pro všechny odpadní vody z těchto aglomerací.

— Nesplnění povinností, které pro Španělské království vyplývají z článků 4 a 5 uvedené směrnice: Tyto dva články stanoví povinnost sekundárního čištění odpadních vod z aglomerací s více než 10 000 obyvateli, vypouštěných do citlivých oblastí, a to nejpozději do 31. prosince 1998. Nicméně ne všechny odpadní vody ze Sueca jsou podrobeny sekundárnímu čištění před jejich vypuštěním do citlivé oblasti v moři. Rovněž většina odpadních vod z aglomerací z kraje La Ribera není před jejich vypuštěním do téže citlivé oblasti podrobena přiměřenému čištění. Pouze pobřežní aglomerace v okolí Sueca (El Perelló, Les Palmeres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey a Boga de Mar), v létě s populací přibližně 37 000 až 51 000 osob, provádějí sekundární čištění svých odpadních vod před jejich vypuštěním do téže citlivé oblasti.

(¹) Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bayerische Verwaltungsgericht München ze dne 4. května 2005 ve věci Daniel Halbritter proti Freistaat Bayern

(Věc C-227/05)

(2005/C 182/57)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bayerische Verwaltungsgericht München (Německo) ze dne 4. května 2005 ve věci Daniel Halbritter proti Freistaat Bayern, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 20. května 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bayerische Verwaltungsgericht München žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Má být čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439/EHS (¹) vykládán tak, že členský stát nemůže na svém území odmítnout oprávnění řídit na základě řidičského průkazu vydaného jiným členským státem i tehdy, pokud bylo na území prvně jmenovaného členského státu vůči držiteli řidičského průkazu použito opatření odnětí nebo zrušení řidičského oprávnění uděleného tímto státem, pokud lhůta uložená současně s tímto opatřením, pro dobu ve které je zakázáno nové udělení řidičského oprávnění v tomto členském státě, uběhla před tím, než byl vydán řidičský průkaz jiného členského státu a

a) pokud právo prvně jmenovaného členského státu vychází z toho, že řidičskou způsobilost je jako hmotně-právní předpoklad pro znovuudělení řidičského oprávnění nutno na příkaz orgánu prokázat formou lékařsko-psychologického posudku blíže upraveného vnitrostátními právními normami (což se doposud nestalo)

a/nebo

b) pokud podle vnitrostátního práva existuje nárok na udělení práva použít na území prvně jmenovaného členského státu řidičské oprávnění EU vydané po uběhnutí lhůty, po dobu ve které je zakázáno řízení, pokud nadále neexistují vnitrostátní důvody odnětí nebo zákazu řízení?

2) Má být čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 2 a 4 směrnice 91/439/EHS vykládán tak, že členskému státu je v případě podání žádosti o udělení řidičského oprávnění držiteli řidičského oprávnění z jiného členského státu oproti odevzdání řidičského průkazu jiného členského státu (tzv. „přepis“) jen na základě udělení řidičského oprávnění EU jiným členským státem zakázáno další zkoumání způsobilosti – které je stanoveno jeho vnitrostátním právem a podrobně upraveno jako předpoklad vydání – s ohledem na okolnosti, které existovaly již v okamžiku udělení řidičského oprávnění EU?

(¹) Úř. věst. L 237, s. 1.

Opravný prostředek podaný 26. května 2005 L proti rozsudku vydanému dne 9. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-254/02, L v. Komise Evropských společenství

(Věc C-230/05 P)

(2005/C 182/58)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 26. května 2005 opravný prostředek podaný L, zastoupeným P. Legrosem a S. Rodriguesem, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 9. března 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (čtvrtým senátem) ve věci T-254/02, L v. Komise Evropských společenství.

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil napadený rozsudek vydaný Soudem prvního stupně Evropských společenství dne 9. března 2005 ve věci T-254/02;
2. vyhověl návrhům na neplatnost a na náhradu škody jím předloženým v prvním stupni;

3. a uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadený rozsudek:

— jednak porušil práva obhajoby a zájmy účastníka řízení podávajícího opravný prostředek v rozsahu, v němž se Soud dopustil několika procesních pochybení a několika zjevně nesprávných posouzení a tím, že v napadeném rozsudku neuvedl odůvodnění;

— a kromě toho porušil právo Společenství, když podle obecné zásady řádné správy nevyvodil žádný závěr z porušení žalovanou jejích povinností souvisejících s předáváním pošty určené svým zaměstnancům a s vyřizováním záležitostí svých zaměstnanců v přiměřené lhůtě.

Výmaz věci C-384/03 (¹)

(2005/C 182/59)

(Jednací jazyk: španělština)

Usnesením ze dne 28. dubna 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-384/03, Komise Evropských společenství proti Španělskému království.

(¹) Úř. věst. C 264, 1.11.2003

Výmaz věci C-440/03 (¹)

(2005/C 182/60)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 4. dubna 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-440/03, Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo.

(¹) Úř. věst. C 289, 29.11.2003

Výmaz věci C-51/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/61)

(Jednací jazyk: řečtina)

Usnesením ze dne 22. března 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-51/04: Komise Evropských společenství proti Řecké republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

Výmaz věci C-457/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/63)

(Jednací jazyk: portugalština)

Usnesením ze dne 7. dubna 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-457/04, Komise Evropských společenství proti Portugalské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 8.1.2005

Výmaz věci C-54/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/62)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 4. dubna 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-54/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

Výmaz věci C-474/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/64)

(Jednací jazyk: řečtina)

Usnesením ze dne 9. března 2005 rozhodl předseda Soudního dvora Evropských společenství o výmazu věci C-474/04: Komise Evropských společenství proti Řecké republice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314, 18.12.2004.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 25. května 2005

ve věci T-352/02, Creative Technology Ltd proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství PC WORKS — Starší národní obrazová ochranná známka W WORK PRO — Zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 182/65)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-352/02, Creative Technology Ltd, se sídlem v Singapuru (Singapur), zastoupená M. Edenboroughem, J. Flintoftem, S. Jonesem a P. Rawlinsonem, advokáty, proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnkyně: B. Holst Filtenborg a S. Laitinen), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byl José Vila Ortiz, s bydlištěm ve Valencii (Španělsko), jejímž předmětem je žaloba proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. září 2002 (věc R 265/2001-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Creative Technology Ltd a José Vila Ortizem, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Białecka, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 25. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 19, 25.1.2003.

ROZSUDEK SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 25. května 2005

ve věci T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SPA-FINDERS — Starší národní slovní ochranné známky SPA a LES THERMES DE SPA — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 40/94)

(2005/C 182/66)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, se sídlem ve Spa (Belgie), zastoupená L. de Brouwer, E. Cornuem, E. De Grys a D. Moreauem, advokáty proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnec: A. Folliard-Monguiral), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, se sídlem v New Yorku, (Spojené státy), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 10. prosince 2003 (věc R 131/2003-1), které se týká námitkového řízení mezi Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV a Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. Papasavvas, soudci, vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada, vydal dne 25. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 94, 17.04.2004.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 22. dubna 2005

ve věci T-399/03, Arnaldo Lucaccioni proti Komisi Evropských společenství ⁽¹⁾

(Úředníci — Nemoc z povolání — Žádost o uznání zhoršení nemoci — Výkon rozsudku Soudu — Právní kvalifikace sdělení Komise — Žaloba na neplatnost — Nepřípustnost)

(2005/C 182/67)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci T-399/03, Arnaldo Lucaccioni, bývalý úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v St-Leonards-on-Sea, zastoupený J. R. Iturriagoitiou a K. Delvolvem, advokáty, proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: J. Currall, ve spolupráci s J.-L. Fagnartem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku), jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 10. března 2003 přijatého k provedení rozsudku Soudu ze dne 26. února 2003 vydaného ve věci T-212/01, jakož i návrh na zrušení lékařské zprávy vydané během uvedeného řízení, Soud (druhý senát), ve složení J. Pirrung, předseda, N. J. Forwood a S. Papasavvas, soudci, vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 22. dubna 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

USNESENÍ SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

ze dne 28. února 2005

ve věci T-445/04, Energy Technologies ET SA proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Společenství — Zastoupení advokátem — Zjevná nepřijatelnost)

(2005/C 182/68)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci T-445/04, Energy Technologies ET SA, se sídlem ve Fribourgu (Švýcarsko), zastoupená A. Boman, proti Úřadu pro

harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla Aparellaje eléctrico, SL, se sídlem v Hospitalet de Llobregat (Španělsko), jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 7. července 2004 (věc R 366/2002-4), týkajícího se přihlášky slovní ochranné známky UNEX k zápisu jako ochranné známky Společenství, Soud (čtvrtý senát), ve složení H. Legal, předseda, P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Bialecka, soudci; vedoucí soudní kanceláře: H. Jung, vydal dne 28. února 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřijatelná.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 05.02.2005.

Žaloba podaná dne 23. března 2005 Komisí Evropských společenství proti Impetus Consultants

(Věc T-138/05)

(2005/C 182/69)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 23. března 2005 žaloba podaná proti Impetus Consultants Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. Triantafylouem, ve spolupráci s N. Kostikasem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- uložil žalované uhradit částku 235 655, 21 eur, z nichž 160 380, 35 eur odpovídá jistině dluhu a 75 274,86 eur úrokům z prodlení, které narůstaly ode dne, kdy se dluh stal vymahatelným podle jednotlivých vrubopisů;
- uložil žalované uhradit ode dne 15. března 2005 až do úplného uhrazení dluhu částku ve výši 41,93 eur za den jako úrok z dluhu získaného v souvislosti se smlouvou COP 493 „Invite“, částku ve výši 1,66 eur za den jako úrok v souvislosti se smlouvou TR 1006 „Ausias“ a částku 1,01 eur denně jako úrok v souvislosti se smlouvou V 2043 „Artis“.
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropské společenství, zastoupené Komisí Evropských společenství, uzavřelo se žalovanou tři smlouvy v souvislosti s programy ochranných známek Společenství ve věci výzkumu a rozvoje. Konkrétně se jednalo o tyto tři smlouvy:

— Smlouva č. COP 493 „Invite“ se týkala především provedení projektu nazvaného „Dálkové ovládání pro vnitrozemní plavbu“ a měla být realizována do 24 měsíců ode dne 30. prosince 1994. Žalovaná byla členem a koordinátorem příslušného sdružení.

— Smlouva č. TR 1006 „Ausias“ se týkala především provedení projektu nazvaného „Progresivní dálkově ovládané dopravní systémy v integrovaných a původních městských aglomeracích“ a měla se uskutečnit do 23 měsíců ode dne 30. prosince 1995. Žalovaná byla členem příslušného sdružení.

— Smlouva č. V 2043 „Artis“ se týkala především provedení projektu nazvaného „Progresivní dálkově ovládané dopravní systémy pro silnice ve Španělsku“ a měla se uskutečnit do 12 měsíců ode dne 1. prosince 1992. Žalovaná byla členem příslušného sdružení.

Ve všech případech bylo stanoveno, že Komise bude finančně přispívat na řádné uskutečnění jednotlivých projektů podle podmínek stanovených v jednotlivých smlouvách. Pro každou z nich Komise poskytla žalované zálohu svého příspěvku.

Komise na základě finanční kontroly zjistila, že žalovaná použila pouze část vyplacené zálohy k pokrytí potřeb projektu a to přesně:

— ve smlouvě č. COP 493 „Invite“ Komise poskytla žalované jakožto koordinátorovi sdružení zálohu ve výši 257 400 eur. Žalovaná údajně zaplatila ostatním smluvním stranám pouze částku ve výši 79 062,70 eur a ponechala si 178 337,30 eur, z nichž pouze 42 000 eur bylo použito pro uskutečnění dotyčného projektu. Komise vystavila vůči žalované vrubopis na částku 136 037, 30 eur;

— Ve smlouvě č. TR 1006 „Ausias“ Komise zaplatila sdružení, pro období během kterého byla žalovaná jeho členem, zálohu ve výši 78 341,91 eur. Komise konstatovala, že žalovaná použila pouze částku ve výši 63 229,63 eur pro uskutečnění dotyčného projektu a vystavila vůči ní vrubopis na částku 15 112,28 eur.

— Ve smlouvě č. V 2043 „Artis“ žalovaná jakožto člen sdružení obdržela od Komise zálohu ve výši 62 621,86 eur. Komise měla za to, že pouze 53 391,09 eur bylo použito pro uskutečnění dotyčného projektu a vystavila vůči žalované vrubopis na částku 9 320, 77 eur.

Komise svou žalobou požaduje uhrazení výše uvedených dlužných částek, jakož i příslušných dlužných úroků, podle ustanovení práva použitelného na jednotlivé smlouvy, a to řeckého práva v rozsahu, v němž se týká první smlouvy a španělského práva v rozsahu, v němž se týká dalších dvou smluv.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2005 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Grether AG

(Věc T-167/05)

(2005/C 182/70)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 25. dubna 2005 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) podaná Grether AG, se sídlem v Binningen (Švýcarsko), zastoupenou V. von Bomhardem, A. Pohlmannem a A. Renckem, advokáty.

Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla Crisgo (Thailand) Co., Ltd se sídlem v Samutsakorn (Thajsko).

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zcela zrušil rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) R250/2002-4 ze dne 14. října 2004;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky:	Crisgo Co. Ltd
Přihlašovaná ochranná známka:	Obrazová ochranná známka FL FENNEL pro zboží třídy 3 přihláška č. 903 922
Majitel namítané ochranné známky:	Žalobkyně
Namítaná známka nebo označení:	Ochranná známka Společenství FENJAL pro zboží třídy 3
Rozhodnutí námítkového oddělení:	Námítka zamítnuta
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání

Žalobní důvody: Porušení článků 73 a 74 nařízení Rady č. 40/94. V tomto kontextu žalobkyně tvrdí, že odvolací senát založil svoje rozhodnutí na různých nových argumentech a skutečnostech, které nebyly předloženy ani projednány stranami. Žalobkyně dále tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 tím, že uvádí, že nedošlo k nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 2. května 2005 Bartem Nijsem proti Účetnímu dvoru Evropských společenství

(Věc T-171/05)

(2005/C 182/71)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 2. května 2005 žaloba podaná proti Účetnímu dvoru Evropských společenství Bartem Nijsem, s bydlištěm v Bereldange (Lucembursko), zastoupený Fränkem Rollingerem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Kolegia pro posuzování zásluh Účetního dvora přidělující žalobci jeho body za zásluhy za hodnotící období 2003;
2. zrušil rozhodnutí příslušného orgánu oprávněného ke jmenování o tom, že žalobce nebude povýšen do třídy revizor v roce 2004;
3. zrušil hodnotící zprávu žalobce připadající na hodnotící období 2003;
4. zrušil rozhodnutí č. 6/2004 ze dne 26. října 2004 Výboru pro odvolání Účetního dvora týkající se hodnotící zprávy žalobce připadající na hodnotící období 2003
5. zrušil všechna s tímto spojená nebo na to následující rozhodnutí;
6. napravil škodu utrpěnou žalobcem a uložil Účetnímu dvoru náhradu nákladů řízení v tomto stupni

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v projednávané věci, který zároveň podal žalobu ve věci T-377/04 (¹), se brání proti rozhodnutím žalovaného, kterými mu byly přiděleny jeho body za zásluhy za hodnotící období 2003 a provedena jeho hodnotící zpráva za téže hodnotící období, jakož i proti rozhodnutí o nepovýšení žalobce v roce 2004 na pozici revizor nizozemské překladatelské divize.

Na podporu svých tvrzení uplatňuje:

- porušení článku 11 a) Služebního řádu a zásad řádné péče, řádné správy a rovného zacházení,
- vady v hodnotícím řízení, v rozsahu v němž bylo svěřeno úředníkům, jejichž bezúhonnost byla zpochybněna v postupu před zahájením soudního řízení,
- nerespektování lhůt v hodnotícím řízení,
- neprovedení srovnání zásluh na úrovni nizozemské překladatelské divize v projednávaném případě
- porušení zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání tím, že mu nebyla sdělena pravidla použitelná na řízení o povýšení pro rok 2004
- existenci zneužití pravomoci v projednávaném případě.

(¹) Věc T-377/04, Nijss v. Účetní dvůr (Úř. věst. C 284, ze dne 20. 11. 2004, s. 26)

**Žaloba podaná dne 27. dubna 2005 Martine Heus proti
Komisi Evropských společenství****(Věc T-173/05)**

(2005/C 182/72)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 27. dubna 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Martine Heus, s bydlištěm v Anderlecht (Belgie), zastoupenou Lucasem Voglem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí přijaté orgánem oprávněným ke jmenování dne 7. ledna 2005, kterým se zamítá stížnost podaná žalobkyní dne 18. října 2004 proti rozhodnutí ze dne 19. července 2004 přijatému předsedou komise pro výběrové řízení COM/PC/04 zamítající přístup žalobkyně k uvedenému řízení;
2. zrušil, bude-li třeba, uvedené rozhodnutí přijaté dne 19. července 2004 předsedou komise pro výběrové řízení COM/PC/04;
3. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyni byl zamítnut přístup k výběrovému řízení COM/PC/04 z toho důvodu, že nesplňuje podmínku pěti let služby u Komise nebo jiného orgánu, jelikož komise pro výběrové řízení nezohlednila období profesní činnosti, po které žalobkyně u Komise pracovala jako dočasná zaměstnankyně.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje porušení článku 27 a čl. 29 odst. 1 služebního řádu, jakož i zjevně nesprávné posouzení v tom, že napadená rozhodnutí a oznámení o výběrovém řízení, v každém případě jejich výklad orgánem oprávněným ke jmenování, zapříčiňují vyloučení žalobkyně výhradně z důvodu jejího bývalého administrativního postavení (jako smluvní zaměstnankyně, nikoliv jako úřednice).

Žalobkyně se rovněž dovolává porušení zásady zákazu diskriminace v tom, že sporná kritéria umožňují dalším kandidátům, aby se výběrového řízení zúčastnili, ačkoliv mají menší způsoblost nebo kratší profesní zkušenost u Komise.

**Žaloba podaná dne 28. dubna 2005 Pia Landgren proti
Evropské nadaci odborného vzdělávání****(Věc T-180/05)**

(2005/C 182/73)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. dubna 2005 žaloba podaná proti Evropské nadaci odborného vzdělávání Pia Landgren, s bydlištěm v Turínu (Itálie), zastoupenou Marc-Albertem Lucasem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí bývalého ředitele Nadace ze dne 25. června 2004 ohledně propuštění žalobkyně;
2. zrušil, pokud bude třeba, rozhodnutí ředitele Nadace ze dne 19. ledna 2005, kterým se zamítá stížnost žalobkyně ze dne 27. září 1994 směřující proti Nadaci;
3. uložil Nadaci povinnost zaplatit žalobkyni jako náhradu majetkové škody, která jí byla způsobena nezákonností sporných rozhodnutí, částku odpovídající odměně za práci a důchodu, které by pobírala, kdyby mohla pokračovat ve své kariéře u Nadace do dosažení věku 65 let, sníženou o odstupné a podporu v nezaměstnanosti, jakož i o důchod, který jí byl nebo bude vyplacen z důvodu jejího propuštění;
4. uložil Nadaci povinnost zaplatit žalobkyni jako náhradu nemajetkové škody, která jí vznikla nezákonností sporného rozhodnutí, částku, jejíž výši Soud stanoví;
5. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domnívá, že Nadace neprokázala, že se rozhodnutí o propuštění opírá o platný právní důvod, tím spíše, že je toho rozhodnutí ve zjevném rozporu s posudkem žalobkyně o vývoji služby za rok 2003.

Žalobkyně rovněž tvrdí, že skutečný důvod propuštění je zjevně protiprávní a odporuje zájmu služby, neboť vychází z předběžné dohody, podle které měla žalobkyně odejít z Nadace po 31. prosinci 2003.

Krom toho se žalobkyně dovolává nezákonnosti a svévolnosti důvodu sporného rozhodnutí, jestliže odmítnutí vedoucího oddělení ponechat ji ve své službě, spočívá v záporných posudcích, jež v minulosti obdržela.

Konečně žalobkyně uplatňuje nedostatek odůvodnění, porušení zásady zohlednění zájmů úředníků a práv na obhajobu, jakož i zjevně nesprávné posouzení, jestliže se dané odmítnutí vedoucího oddělení nebo propuštění vztahuje k odborné nezpůsobilosti v oddělení pro východní Evropu a střední Asii nebo k celkové nezpůsobilosti.

Žaloba podaná dne 4. května 2005 Dypna Mc Sweeney a Pauline Armstrong proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-184/05)

(2005/C 182/74)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. května 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Dypna Mc Sweeney s bydlištěm v Bruselu a Pauline Armstrong s bydlištěm v Overijse (Belgie), zastoupenými Sébastienem Orlandim, Xavierem Martinem, Albertem Coolerem, Jean-Noëlem Louisem a Etienne Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí ze dnů 6. a 7. září 2004, kterými se zamítá přístup žalobkyň ke zkouškám výběrového řízení EPSO/C/11/03,
2. uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se zúčastnily výběrového řízení EPSO/C/11/03 uspořádaného s cílem vytvořit seznam úspěšných kandidátů, sekretářek anglického jazyka platové třídy C5/C4. Výběrová komise tohoto výběrového řízení rozhodla o jejich vyloučení z uvedeného výběrového řízení z důvodu, že jejich dosažená vzdělání nedopovídají úrovni požadované v oznámení o konání výběrového řízení.

Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolávají toho, že toto rozhodnutí porušuje oznámení o konání výběrového řízení a vychází ze zjevně nesprávného posouzení.

Žaloba podaná dne 2. května 2005 Joëlem De Bry proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-188/05)

(2005/C 182/75)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 2. května 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Joëlem De Bry, s bydlištěm ve Woluwé-St-Lambert (Belgie), zastoupeným Sébastienem Orlandim, Albertem Coolenem, Jean-Noëlem Louisem a Etienne Marchalem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Komise, týkající se vyhotovení posudku žalobce o vývoji služebního postupu 2003,
2. uložil žalované zaplatit jedno symbolické euro, které může být v průběhu řízení zvýšeno a náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce nejprve uplatňuje objektivní střet zájmů hodnotitele stejné platové třídy jako on.

Mimoto tvrdí, že k nesprávnému posouzení došlo při posuzování jeho zásluh a uplatňuje nesoudržnost mezi komentáři a známkami, které mu byly uděleny.

Konečně žalobce uplatňuje porušení obecných prováděcích ustanovení článku 43 služebního řádu a záměrů a cílů sledovaných zavedením nového systému zaměřeného na vývoj služebního postupu, porušení povinnosti odůvodnění, práv obhajoby a článku 26 služebního řádu.

Žaloba podaná dne 4. května 2005 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu Usinor

(Věc T-189/05)

(2005/C 182/76)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 4. května 2005 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu podaná společností Usinor se sídlem v Paříži, zastoupenou P. de Candé, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí vydané prvním odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu dne 10. února 2005;
2. uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: CORUS UK Limited

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „GALVALLOY“ – přihláška č. 796 557 pro výrobky zařazené do třídy 6 (ocelový plech, ocelové listy atd.)

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Vnitrostátní slovní ochranná známka „GALVALIA“ pro výrobky zařazené do třídy 6 (ocelový plech, ocelové listy atd.)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení

Dovolávané žalobní důvody: Chybné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1–36.

Žaloba podaná dne 10. května 2005 Viviane Le Maire proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-191/05)

(2005/C 182/77)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 10. května 2005 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Viviane Le Maire, s bydlištěm v Evere (Belgie),

zastoupenou Gillesem Bounéouem a Frédéricem Frabettim, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil implicitní rozhodnutí ze dne 5. září 2004, ve kterém Komise odmítla udělit žalobkyni denní příspěvky po jejím vstupu do služby,
2. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně v tomto řízení napadá odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování udělit jí denní příspěvky stanovené v článku 10 přílohy VII služebního řádu. Z dokumentů přiložených k žalobě vyplývá, že toto odmítnutí bylo odůvodněno skutečností, že lhůta 120 dnů uvedená v odst. 2 písm. a) tohoto ustanovení v projednávaném případě uplynula.

Žalobkyně na podporu svých návrhů uplatňuje:

- porušení článku 10 přílohy VII služebního řádu ve znění před a po 1. květnu 2004 v rozsahu, v němž ji příslušný orgán podrobil požadavkům, které nejsou v tomto ustanovení uvedeny,
- porušení zásad řádné správy, zákazu svévolného postupu a zneužití pravomoci tím, že od žalobkyně bylo vyžadováno předložení důkazu o nájmu domu,
- nedodržení povinnosti odůvodnění aktů,
- porušení zásad rovného zacházení a nediskriminace,
- porušení povinnosti zohlednění zájmů úředníků.

Žaloba podaná dne 13. května 2005 Mebrom NV proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-198/05)

(2005/C 182/78)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 13. května 2005 žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství podaná Mebrom NV, se sídlem v Rieme-Ertvelde (Belgie), zastoupenou C. Mereuem a K. Van Maldegemem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- nařídil Evropské komisi uhradit žalobkyni částku požadovanou prostřednictvím této žaloby za škodu utrpěnou žalobkyní v důsledku toho, že žalovaná nezavedla systém umožňující žalobkyni dovážet metylbromid v lednu a únoru 2005, nebo jakoukoliv další částku, tak jak bude později stanovena žalobkyní v průběhu tohoto řízení nebo Soudem podle toho, co je spravedlivé (*ex aequo et bono*);
- podpůrně rozhodnul o předběžném opatření, že Evropská komise je povinna nahradit utrpěnou ztrátu a nařídít účastníkům, aby předložili Soudu v přiměřené lhůtě od data tohoto rozhodnutí údaje, pokud jde o částku náhrady dohodnuté mezi účastníky nebo, pokud se nedohodnou, nařídít účastníkům, aby předložili Soudu ve stejné lhůtě své návrhy doložené podrobnými údaji;
- nařídil Evropské komisi zaplatit žalobkyni kompenzační úrok ve výši 8 % ročně;
- nařídil Komisi zaplatit úrok ve výši 8 %, nebo v jakékoliv jiné přiměřené výši, kterou určí Soud, vypočítaný z částky, která má být zaplacená, od data rozsudku Soudu do skutečného zaplacení; a
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně dováží metylbromid (MBr) do EU. Methylbromid je regulovanou látkou ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu⁽¹⁾. Žalobkyně tvrdí, že tudíž může dovážet metylbromid pouze na základě předložení dovozní licence a nominálního přidělení dovozní kvóty pro období dvanácti měsíců stanovené žalovanou každý rok.

Na základě této žaloby žalobkyně požaduje náhradu za škody údajně utrpěné v přímé souvislosti s tím, že žalovaná protiprávně nezavedla systém v souladu s články 6 a 7 nařízení č. 2037/2000 umožňující žalobkyni získat dovozní licence a dovozní kvóty pro dovoz metylbromidu do Evropské unie v lednu a únoru 2005.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že žalovaná porušila články 6 a 7 nařízení 2037/2000, které ukládají Komisi povinnost udělit licence a přidělit kvóty pro dovoz metylbromidu do EU na každé období dvanácti měsíců po 31. prosinci 1999. Dále žalobkyně uvádí porušení zásad řádné správy a náležitě

péče požadujících, aby Komise jednala s náležitou péčí, nestranně a včas, a také porušení zásad právní jistoty a legitimních očekávání.

Žalobkyně uvádí, že škoda, kterou utrpěla v důsledku protiprávního jednání žalované, spočívá ve ztrátě na zisku, kterého by žalobkyně dosáhla dovozem a následným prodejem metylbromidu během těchto dvou měsíců.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 244, s. 1

Žaloba podaná dne 19. května 2005 společností Nalocebar – Consultores e Serviços Lda. proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 19. května 2005 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) společností Nalocebar – Consultores e Serviços Lda., se sídlem ve Funchalu (Madeira), zastoupenou G. Pasquarellou a R. M. Pasquarellou, advokáty.

Limiana y Botella, S. L., se sídlem v Monforte del Cid, Alicante (Španělsko) byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ve věci R 646/2004-1 ze dne 18. března 2005 tím, že potvrdí platnost obrazové ochranné známky podané žalobkyněmi dne 12. července 2000 a zveřejněné ve Věstníku ochranných známek Společenství č. 103/01 dne 3. prosince 2001;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	Big Ben Establishment Ltd. Žalobkyně v tomto řízení nabyla přihlášku podanou společností Big Ben Establishment Ltd.
Dotčená ochranná známka Společenství:	Obrazová ochranná známka „Limoncello di Capri“ pro výrobky ve třídách 30 (pečivo atd.), 32 (sirupy a jiné nápoje na bázi citronu patřící do třídy 32) a 33 (likéry na bázi citronu)
Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:	Limiñana y Botella, S. L.
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Španělská slovní ochranná známka LIMONCHELO pro výrobky ve třídě 33.
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Zamítnutí zápisu
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání
Dovolávané žalobní důvody:	Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

(¹) Úř. věst. L 11, 14.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná dne 26. května 2005 Italskou republikou proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-211/05)

(2005/C 182/80)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 26. května 2005 žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství podaná Italskou republikou, zastoupenou Paolem Gentilem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby je rozhodnutí Komise K (2005) 591 konečné, kterým byla prohlášena neslučitelnost dvou italských finančních opatření, jelikož jsou státními podporami, jenž jsou v rozporu s článkem 87 ES, ve prospěch společností, které mohou být kotovány na regulovaných trzích do doby uvedené těmito opatřeními. Tato opatření spočívají ve snížení alikvotní části daně z příjmu po dobu tří let a v odečtení nákladů na kotování vynaložených společnostmi ze zdanitelného příjmu.

Podle Komise jsou dotčená opatření selektivní, neboť zvýhodňují pouze společnosti, které mohou být kotovány v době uvedené italskými právními předpisy, a vylučují společnosti, které byly již kotovány, a ty, které mohou být kotovány v jiné době; opatření tak nemohou být považována za slučitelná se společným trhem, neboť nespádají do žádného z předpokladů uvedených v čl. 87 odst. 2 a 3 ES.

Žaloba italské vlády kritizuje rozhodnutí zaprvé z procesního hlediska, neboť Komise zahájila postup podle čl. 88 odst. 2 ES, aniž by předtím konzultovala opatření s dotýčným členským státem.

Zadruhé žaloba poukazuje na to, že Komise nevznesla námitky vůči předcházejícímu v podstatě obdobnému opatření, které Itálie přijala v roce 1997.

Zatřetí žaloba popírá, že opatření jsou selektivní. Tato opatření se totiž vztahují na neurčený okruh případných adresátů. Krom toho jsou opatření v souladu s celkovým daňovým systémem, neboť berou v úvahu skutečnost, že nově kotovaná společnost musí čelit proto, aby mohla být kotována, vysokým nákladům, které ji staví do situace, kdy má omezenou schopnost příjmů ve vztahu jednak k nekotovaným společnostem a jednak ke společnostem, které, jelikož jsou již nějaký čas kotované, mohly umořit příslušné náklady. Časově omezená platnost vyplývá z omezeného rozpočtu a z pilotního charakteru opatření. Tato skutečnost tudíž sama o sobě nemůže učinit selektivním opatření, které není svou povahou selektivní.

Začtvrté žaloba uvádí, že Komise neprokázala, že opatření může narušovat hospodářskou soutěž a může mít dopad na obchod mezi členskými státy.

Zapáté a konečně žaloba uvádí, že opatření, je-li kvalifikováno jako podpora, je slučitelné se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c). Toto opatření je totiž podporou pro investice, a nikoliv pro fungování, a je v souladu se specifickým cílem hospodářské politiky, kterým je podporování kotování na burze společností, což podporuje účinnost, transparentnost a konkurenceschopnost systému.

Žaloba podaná dne 31. května 2005 Mebrom NV proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-216/05)

(2005/C 182/81)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 31. května 2005 žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství podaná Mebrom NV, se sídlem v Rieme-Ertvelde (Belgie), zastoupenou C. Mereuem a K. Van Maldegemem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 11. dubna 2005 č.A(05)4338 – D/6176;
- uložil Komisi, aby podle článku 7 nařízení 2037/2000 žalobkyni přidělila odpovídající množství na období dvanácti měsíců; a
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně dováží do EU methylbromid (MBr). Methylbromid je regulovanou látkou ve smyslu nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu⁽¹⁾. Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise, kterým byla žalobkyni zamítnuta její žádost o kvótu na dovoz methylbromidu do Evropské unie pro kritické použití v roce 2005.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje, že Komise jí zbavila jejího práva na přidělení odpovídajícího množství na období dvanácti měsíců pro dovoz methylbromidu do Evropské unie v roce 2005. Žalobkyně se dovolává toho, že Komise zjevně chybně použila použitelný právní rámec. Podle žalobkyně Komise dále porušila článek 7 nařízení 2037/2000, které žalobkyni podle jejího názoru přiznává zvláštní právo na získání odpovídajícího množství methylbromidu na období dvanácti měsíců pro rok 2005. Žalobkyně též tvrdí, že Komise překročila své pravomoci, které jí přiznává článek 7 nařízení 2037/2000. Konečně, žalobkyně se dovolává porušení zásady právní jistoty, neboť Komise nevytvořila předvídatelný systém dovozních kvót pro ty, na které se systém vztahuje, a zmařila legitimní očekávání žalobkyně získání dovozní kvóty na základě článku 7 nařízení 2037/2000, oznámení Komise dovozcům z července 2004⁽²⁾ a zprávy elektronické pošty zaslané žalovanou dne 10. prosince 2004 žalobkyni

a potvrzující, že její dovozní kvóta pro rok 2005 je ve fázi oznámení žalobkyni.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 244, s. 1

⁽²⁾ Oznámení týkající se nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a určené v roce 2005 dovozcům v Evropské unii, kteří dovážejí regulované látky, které poškozují ozonovou vrstvu (Úř. věst. C 187, s- 11)

Žaloba podaná dne 7. června 2005 proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) Bustec Ireland Limited Partnership

(Věc T-218/05)

(2005/C 182/82)

(Jazyk, ve kterém byla sepsána žaloba: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 7. června 2005 žaloba směřující proti Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) podaná Bustec Ireland Limited Partnership, zastoupenou Enriquem Armijem Chavarim a Antoniem Castánem Pérez-Gómezem, advokáty.

Druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem byla Mustek S.L.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 22. března 2005 ve věci R 1125/2004-2;
2. uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství:	Žalobkyně
Přihlašovaná ochranná známka Společenství:	Obrazová ochranná známka „BUSTEC“ – přihláška č. 1644939, pro výrobky tříd 9, 35 a 42
Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení:	Mustek S.L.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Španělská slovní ochranná známka „MUSTEK“ (č. 1550684), pro výrobky třídy 9

Výmaz věci T-453/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/84)

(Jednací jazyk: maďarština)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Usnesením ze dne 27. května 2005 rozhodl předseda třetího senátu Soudu prvního stupně Evropských společností o výmazu věci T-453/04, Péter Lesetár proti Komisi Evropských společností.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Prohlášení odvolání za nepřipustné v důsledku toho, že odvolatel nepředložil příslušné písemné odůvodnění odvolání ve lhůtě čtyř měsíců stanovené v článku 59 nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství

(¹) Úř. věst. C 57, 5.3.2005

Žalobní důvody: Porušení práv obhajoby a nesprávný výklad článku 59 nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství

Výmaz věci T-14/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/85)

(Jednací jazyk: italština)

Usnesením ze dne 25. května 2005 rozhodl předseda čtvrtého senátu Soudu prvního stupně Evropských společností o výmazu věci T-14/05, Italská republika proti Komisi Evropských společností.

(¹) Úř. věst. C 69, 19.3.2005

Výmaz věci T-347/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/83)

(Jednací jazyk: francouzština)

Usnesením ze dne 24. května 2005 rozhodl předseda třetího senátu Soudu prvního stupně Evropských společností o výmazu věci T-347/04, Pascal Millot proti Komisi Evropských společností.

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2004

Částečný výmaz věci T-122/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/86)

(Jednací jazyk: němčina)

Usnesením ze dne 24. května 2005 rozhodl předseda prvního senátu Soudu prvního stupně Evropských společností o výmazu jména žalobkyně Marenzi Privatstiftung ze seznamu jmen žalobců ve věci T-122/05, Benkő další proti Komisi Evropských společností.

(¹) Dosud nezveřejněno v Úř. věst.

III

(Oznámení)

(2005/C 182/87)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 171, 9.7.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 155, 25.6.2005

Úř. věst. C 143, 11.6.2005

Úř. věst. C 132, 28.5.2005

Úř. věst. C 115, 14.5.2005

Úř. věst. C 106, 30.4.2005

Úř. věst. C 93, 16.4.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
